

SLAP

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE DOBRIŠE CESARIĆA, ZAGREB / BROJ 26/ GODINA 2024. / CIJENA 2 EURA

Dragi Slapoljupci,

donosimo vam novi broj našeg časopisa, punog novih ideja, dječjih osmijeha i inspirativnih tekstova. Ova godina je posebna, broj je posvećen temi – vještine, a upravo nas one osnažuju i vode k novim uspjesima. Kao što priroda koristi svoje vještine da stvori slapove, tako i naši mali novinari koriste razne vještine kako bi marljivo tkali svoje kapljice, odnosno novinarske tekstove.

Naša škola postala je pravo maleno carstvo vještina. Pomoću radionica, natjecanja, projekata i suradnji, pokazali smo koliko možemo biti uspješni kada radimo zajedno. Kada se male ruke slože – sve se može, tako su naši Cesarići uz pomoć učitelja obojali školsku zbornicu i uredili školski klavir. Unaprijedili su svoje kreativne vještine pohađanjem likovnih radionica, učili su kako snimati fotografije, kako digitalno napraviti strip, kako primjenjivati logičko zaključivanje, vježbali su pamćenje i obrazovali su se o financijskoj pismenosti. Istražili su koje su vještine potrebne dobrom novinaru i intervjuirali su Manuelu Svorcan, Bojana Jambrošića, učiteljicu razredne nastave Moniku Iveković i novinarku Anamariju Čutić. Učenici više ne koriste mobitele u školi, njih su se riješili, ali uhvatili su se knjige – učili su o Mariji Jurić Zagorki, obilježili su Dan knjige, upoznali su Sanju Polak i Ivana Šivaka. Rekli su „ne“ nasilju, posjetili su Udrugu „Luka Ritz“ i snimili kratke filmove o prevenciji nasilja u sklopu YAB projekta. Učenici i učitelji zajedno su radili na projektima *Imagender*, *YAB*, *Daj šapi glas*, *Pokreni solidarnost* i *Škola u pokretu* razvijajući kreativnost i timski duh. Cesarići i dalje putuju o čemu više možete pročitati u rubrici *Skitamo, tragamo, putujemo*. U rubrici *Kulturni mozaik* donosimo vam osvrt na događaje koje su naši učenici imali priliku gledati, potičući ih na promišljanje i razvijanje ljubavi prema umjetnosti. Također, još uvijek vas pozivamo da s nama zaprljate ručice i okušate se u izradi ukrasa uz rubriku *Uradi sam*, u kojoj ćete pronaći nove ideje. Naši učenici održavaju kondiciju i razvijaju sportski duh različitim aktivnostima, a više o tome možete saznati u rubrici *Zdravstveni odgoj*. Za sve ljubitelje zabave i opuštanja, pripremili smo *Zabavnik* prepun dječjih sadržaja koji će vas nasmijati i opustiti. Donosimo vam priče o uspjesima naših učenika, savjete za razvoj vještina te priče o onima koji su svojim radom i trudom postigli izvanredne rezultate. Nadamo se da će vas naši članci potaknuti na daljnje usavršavanje i da ćete uživati u svakoj stranici.

U svijetu koji se stalno mijenja, važno je da budemo spremni učiti i rasti. Budimo podrška jedni drugima na ovom putovanju prema znanju.

Pozdravlja vas uredništvo Slapa!

SADRŽAJ

Tema broja - Vještine		Projekt pokreni solidarnost	30
Razvijajmo vještine zajedno	3	Što bi priroda rekla kada bismo joj postavili pravo pitanje?	31
Postati novinar! Zašto ne?	4	Daj šapi glas	31
Moja logična vještina	5	Finci u gostima	32, 33
Euro, naš novac	5	YES - Young European Scouts	33
Mi o vuku, vuk...	6, 7	IMAGENDER	34
Lydmila Voloshyna i Petrykivsko dekorativno slikarstvo	8	Skitamo, tragamo, putujemo	
Probudi dijete u sebi	9	Maturalac	34
Učiteljica Vatrogaskinja DVD Planina Donja	10	Čokoljupci u Krašu	35
Od papira do računala	12	Vlak koji nikad ne kasni	35
„Fotke“ za sve	13	Istražujemo Beč zajedno	36
Čudo od djeteta	14	Ponovo u Beču	36
U ritmu „muzike“ za gimnastiku	14	Zdravstveni odgoj	
Jezici povezuju	15	Cesarići stižu u pomoć Sportom do zdravlja	37
Kraljica na potezu	15		37
Fotografsko pamćenje	15	Kulturni mozaik	
U retrovizoru		Ukrajinska glazbena bajka	
Uspjesi na natjecanjima, Dabroboj	16	„Hirovita princeza“	38
Nove boje, novi početci	17	Mjuzikl Jalta, Jalta	39
Prevencijom protiv nasilja	18	„Ako kažeš, gotov si!“	39
I Cesarići su aktivni građani	19	Uradi sam	
Neznane junakinje Marije Jurić Zagorke	20	Izrada božićnih orašara	40
Dan knjige na Pešči	21	Lagano i kreativno ukrasi kuglice za bor	40
Skroz smo popaunili!	21	Napravi svog dinosaura	41
U učionici bez mobitela	22	Srca za valentinovo	41
Anketa o upotrebi mobitela u školi	22, 23	Kako izrezbariti bundevu za noć vještica	41
Književni susret s umjetnikom Ivanom Šivakom	24	Zabavnik	
Poslije kiše dolazi sunce	25	Osmosmjerke, rebusi, šifra	42
Retro je IN	26, 27	Nogometna križaljka	43
Projekti		Strip „Spas u zadnji čas“	44
Završnica YAB projekta	28		
„Fashion drama“	29		
Snimanje filma „Disleksija“	29		
Projekt „Ministry for the future“	30		

IMPRESUM

SLAP- List učenika Osnovne škole Dobriše Cesarića, broj 26, god. 2024.

Izdavač: Osnovna škola Dobriše Cesarića Zagreb, K.Š. Đalskog 29
Tel / fax: 01 2339 884
e-mail: os.dobrise.cesarica@inet.hr

Glavna urednica: Bruna Vlahović, 6.b

Odgovorne urednice:

Ivana Caktaš, mag. educ. philol. croat.,
Gabrijela Kovačević, mag.prim.educ,
Martina Hainešek, mag. educ. philol. cro

Uredništvo: Kaja Vulinović, 4. a,
Tessa Borovačkić, 4. a, Leona Šoić, 4. a,
Tena Divald, 4. a, Lucija Čičić, 4. b,
Tania Huseinčehajić, 4. b, Dora Čutić, 4. b,
Tena Bešlić, 4. b, Ana Vuković, 4. b,

Toma Vranić, 4. b, Domagoj Ivšić, 4. b,
Katja Trbojević, 5. a, Borna Čulig, 5.a,
Tara Lozić, 5. a, Matej Beus, 5. a,
Leon Samarin, 5. a, Lea Husejnović, 5. a,
Lukas Šoić, 5.b, Leona Petrović, 6. b,
Bruna Vlahović, 6. b, Nika Vuković, 6. b,
Petra Kvesić Lozić, 7. b, Mario Matić, 8. a,
Maja Šosterič, 8. a

Grafičko oblikovanje i priprema:

Danica Bobinac, mag. art

Tisak:

Naklada: 200 primjeraka
ISSN 1332-1501

Razvijajmo vještine zajedno

Učenica Ema Kelemen iz 8. a razreda istražila je temu ovog broja i iznijela osnovne informacije o pojmu vještina.

Što su vještine?

Svatko od nas posjeduje različite vještine. Vještine su sposobnosti brzog i točnog izvođenja slijeda naučenih radnji koje stječemo vježbom. Vještine je važno razvijati zbog našeg mentalnog i fizičkog zdravlja, ali i radi stjecanja raznih sposobnosti u društvu.

EUROPEAN YEAR OF SKILLS

Funded by the European Union
Europska godina vještina

Zašto vještine?

Tema za ovaj broj školskog lista inspirirana je *Europskom godinom vještine* koja je obilježena 2023. godine. Prema službenim internetskim stranicama Europske unije, cilj je Europske godine vještine potaknuti konkurentnost, sudjelovanje i talent među zemljama članicama i partnerima. Zato je Komisija predložila novi plan cjeloživotnog učenja: ulaganje u trening i usavršavanje radnika, osiguravanje potrebnih vještina, povezivanje vještina ljudi s potrebnim poslovima na tržištu rada i privlačenje ljudi iz drugih zemalja s potrebnim vještinama. To je inspiriralo novinarsku skupinu škole da istraži koje se vještine razvijaju u školi, ali i izvan nje.

Kako razviti vještine?

Kako bismo razvili svoje vještine važno je formalno obrazovanje, ali i neformalno. Formalno je školsko obrazovanje, učenje različitih predmeta, te na temelju tog stečenog znanja odrađivanje raznih projekata i zadataka. Tako dobivamo stalno znanje za daljnje školovanje, ali ne stječemo pojedine vještine koje nas pripremaju za stvaran svijet, odnosno život nakon školovanja. Zato su nam bitne i neformalne aktivnosti (izvanškolske aktivnosti, hobiji) koje nam dodatno proširuju znanje (ne nužno školsko, ali znanje o društvu u kojemu živimo, potiču kreativnost), a ujedno radimo ono što nas zanima i što volimo.

Kako razviti vještine u našoj školi?

Uz izvanškolske aktivnosti kojima se možemo baviti, naša škola nudi velik broj aktivnosti i projekata koji nas itekako mogu potaknuti na razvijanje naših vještina. Pruža nam se dodatna nastava iz hrvatskog i engleskog jezika, matematike, geografije, povijesti i kemije. Dodatna nastava i vježbe daju nam mogućnost prisustvovanja na raznim natjecanjima, kao što su npr. „Klokani“ iz matematike, smotra „LiDraNo“, natjecanje iz hrvatskog jezika, engleskog jezika, matematike, fizike, tehničke kulture, kemije, biologije, povijesti, geografije i mnoga druga. Kao što možemo proširiti svoje znanje, možemo utjecati na vlastitu kreativnost i zdrav život. Na kreativnost nas potiču

aktivnosti iz Likovne kulture (Likovna grupa), Tehničke kulture (Maketari), Hrvatskog jezika (Novinarska skupina) i Informatike (Filmska grupa), ali tu su i sportske aktivnosti kao što su košarka, odbojka i vježbaonica (ako vas ne zanima neka određena vrsta sporta). Kako bismo malo više doznali o sportu, zdravom životu i snalaženju u opasnosti, tu je i izvannastavna aktivnost prve pomoći na kojoj učimo i osposobljavamo se kako reagirati i što učiniti u raznim situacijama kako bismo pomogli sebi i drugima. Za mlađe uzraste aktualni su preventivni programi za poticanje zdravih stilova života („Oaza za djecu“, „Škola u pokretu“, „Mala škola baštine“ i „Medni dan“) koje na zabavan i kreativan način educiraju najmlađe kako se brinuti o okolišu i kako najbolje utjecati na sebe, odnosno na vlastite postupke.

Koji projekti su nam pomogli u razvijanju vještina?

Škola je tijekom godine sudjelovala u projektima: „Daj šapi glas“ (pomoć životinjama prikupljanjem potrebnih sredstava), „IMAGEndeR“ (projekt za razvoj medijske pismenosti), „Pokreni solidarnost“ (projekt koji potiče na solidarnost među različitim zajednicama i naglašava važnost suživota različitih ideja, religija, rasa i sl.) i „Young Ambassadors against Bullying and Cyberbullying“ (projekt protiv vršnjačkog nasilja). Dakle, naša škola ima vrlo razvijen program koji nas potiče na sudjelovanje u raznim aktivnostima, s ciljem otkrivanja, razvijanja i usavršavanja naših vještina.

Kako razvijanje vještina pomaže mladima?

Vrlo je važno potaknuti mlade ljude da ulažu vrijeme u razvoj vlastitih vještina kvalitetnim i sadržajnim provođenjem slobodnog vremena. Tako ćemo ostati zdravi, zabaviti se, naučiti nešto novo, upoznati nove ljude i kulture, te se međusobno podupirati u onome što nas zanima.

Nikada nemojte prestati učiti, istraživati sebe i svoje mogućnosti!

Ema Kelemen, 8. a

Postati novinar! Zašto ne?!

Naša mala novinarka Lucija Čičić nabrojala je koje su to sve vještine potrebne ako želite postati novinar i saznala je što o tome misli Anamarija Čutić, majka jedne naše učenice koja je po struci upravo novinarka.

Novinarstvo je struka kojom se bave novinari. Posao im je prikupljanje, pisanje i objavljivanje informacija za tiskane medije, radio, televiziju... Osnovna je zadaća novinarstva obavještavanje javnosti o događajima koji se događaju u svijetu, radi podizanja kvalitete života i boljeg snalaženja u životu. Novinari su potrebni najviše radi nabave informacija. Biti novinar upoće nije lako.

Vještine potrebne za novinarstvo su: pričanje priča (storytelling), optimizacija za tražilice (SEO), korištenje društvenih mreža, vođenje bloga, pažnja prema pouzdanosti informacija, intervjuiranje, provjeravanje informacija i sl.

Osobno, mislim da je znatiželja koju smo sposobni dobro "ukalupiti" u trenutku jedna od glavnih odlika dobrog novinara. Svaki novinar mora dobro paziti na sigurnost podataka medija u kojem radi. Mora svaki dan provjeravati informacije jer treba pažljivo odrediti što je od tih informacija točno. Snagom volje, ljubavju prema novinarstvu i odgovarajućim vještinama možeš postati izvrstan novinar. Treba voljeti svoj posao, a pogotovo ako si novinar jer ćeš samo tako biti dovoljno koncentriran i potpuno predan svom poslu. Ako radiš kao voditelj/voditeljica na Dnevniku, moraš znati što trebaš reći jer ti nitko neće sa strane govoriti što da kažeš, u slučaju da ti se pokvari blesimeter. No, voditeljima to zapravo nije problem jer oni većinom rade na informacijama koje će prenijeti, od ranoga jutra pa sve do vijesti navečer. Kao novinaru treba ti dobro pamćenje i snalažljivost u trenutku. Dakle, za posao novinara, uz ljubav i predanost, potrebni su volja i trud, ali i želja za stalnim učenjem. Mislim da smo svi mi osnovnoškolci u neku ruku mali novinari. Sve što sam navela vrijedi i za nas.

"Ako želimo biti uspješni u školi i kasnije u poslu, koji god to posao bio, trebamo imati ljubav i volju, uz naravno neke osnovne vještine."

Naposlijetku, nabrojat ću neke od najboljih novinara u našoj državi: Elizabeta Gojan, Mislav Togonal, Andrija Jarak, Saša Kopljar, Robert Knjaz i Barbara Kolar. Oni su puno radili kako bi postali dobri i poznati novinari. Imali su i imaju potrebne vještine i ljubav i volju, ali i trud. Ako želiš biti novinar ovo su potrebne vještine, a ako ne uvijek ima drugih zanimanja!

Slijedi kratak razgovor s Anamarijom Čutić za sve znatiželjne čitatelje:

Lucija: Kada ste odlučili postati novinarka?

Anamarija: Na početku srednje škole novinarstvo mi je bilo jedno od mogućih izbora studija, no u zadnjem razredu srednje škole odlučila sam da će novinarstvo biti moj jedini izbor i upisala sam Fakultet političkih znanosti, smjer novinarstvo.

Lucija: Što Vam se najviše sviđa u vašem poslu te koji Vas dio novinarstva najviše zanima?

Anamarija: lako trenutno ne radim kao novinarka, radila sam kao radijski novinar dugi niz godina, pisala sam i radila honorarno na televiziji. Na svim novinarskim poslovima do sada mi se sviđalo što niti jedan dan nije isti, jako je dinamično i zanimljivo. Zna biti i pomalo stresno, ali uz dobre kolege, sve je lakše. Svaki medij je poseban i nosi svoje prednosti, ali mene za radio veže posebna ljubav. Radio je medij koji zahtjeva brzu reakciju, vijesti su jasne i sažete, ali treba i mnogo kreativnosti da se zadrži pažnja slušatelja.

Lucija: Koje su vještine, po Vašem mišljenju, potrebne kako biste postali dobar novinar?

Anamarija: Prema mom mišljenju, novinar mora biti znatiželjan, ali i odgovoran. Treba težiti tome da vijest koja dođe do čitatelja, slušatelja ili gledatelja bude istinita i provjerena. Novinarstvo je divno zanimanje jer ti nudi brojne mogućnosti, ali i odgovoran posao koji nema radno vrijeme.

Lucija Čičić, 4. b

Učimo o logičkom zaključivanju

Moja logična vještina

Jedna od analitičkih vještina je logičko zaključivanje. Domagoj, učenik 4. b razreda, odlično barata upravo tom vještinom pa pročitajmo što nam je napisao o njoj.

Logičko zaključivanje potrebno je kada želite biti u mogućnosti raditi sami, donositi ispravne odluke ili biti bolji u rješavanju problema. Prema Svjetskom ekonomskom forumu, nalazi se na vrhu najtraženijih radnih vještina u budućnosti.

Logičko razmišljanje ukazuje na to da netko može logično razmišljati i stvarati zdrave argumente. A što je logika? Logika je točno određeni slijed jednog događaja, jedan koncept, jedna ideja. Logika je umijeće ispravnog mišljenja, rasuđivanja, prosuđivanja i raspravljanja, ali je i temeljna filozofska disciplina koja se bavi ispravnim oblicima mišljenja, poimanja, suđenja i zaključivanja. Postoji više vrsta logika koje se razlikuju. Najmoderniji oblik logike zove se matematička logika. Matematička logika je grana matematike i logike koja se bavi prikazom logike simbolima (pa se još naziva i simboličkom logikom), pri čemu je sve potpuno definirano te nema mogućnosti različitog shvaćanja kao što je to često u tradicionalnoj logici. Matematička je logika osnova modernih računala – na njoj se temelji cijeli logički dio procesora (CPU).

Postoji mnogo poznatih logičara koje vi sigurno znate kao što su: Bill Gates (napravio Microsoft), Albert Einstein (za kojeg vjerojatno već znate), Isaac Newton (otkrio gravitaciju) i mnogi drugi. Naravno, postoje i poznati hrvatski logičari poput Nikole Tesle (otkrio struju) i Ruđera Boškovića (matematičar, fizičar, astronom, optičar, geodet, arheolog, filozof, književnik i diplomat).

Meni logičko zaključivanje pomaže u svakodnevnom životu. Zapravo, najviše mi pomaže u školi na matematici ili informatici. Na primjer, ako učiteljica postavi neko trik pitanje, nakon malo razmišljanja shvatim da je to trik pitanje i brzo nađem pravi odgovor. Kada odrastem, logičko zaključivanje bi mi moglo pomoći u poslu, npr. korisno je informatičarima, matematičarima, programerima, arhitektima i sl.

Domagoj Ivšić, 4. b

Ilustracija Nikole Tesle

Učimo o financijskoj pismenosti

Euro. naš novac

Učenici šestih razreda posjetili su Hrvatsku narodnu banku u pratnji njihovih razrednica Margarete Došlić i Milane Vuković. U banku su išli 16. travnja 2024.

Isječak iz brošure

Toga smo dana išli u školu, ali samo na prva dva sata. Krenuli smo prema banci nakon doručka. Tramvajem smo došli do banke i tamo slušali predavanje o novcu, inflaciji, deflaciji i povijesti novca. Nakon predavanja dobili smo brošure. Naučili smo kako prepoznati pravu od krivotvorene euro novčanice, dobili smo i slikovnicu o krivotvoriteljima. Dali su nam prave novčanice koje smo gledali pod jakim svjetlom. „Osjeti, pogledaj i nakreni“ metoda je kojom možemo otkriti lažnu novčanicu. Ta metoda sastoji se od koraka kojima se brzo i jednostavno mogu provjeriti zaštitna obilježja na novčanicama. Tražili smo potpis na gornjem uglu novčanice, vodeni žig koji se vidi na svjetlosti i opipali smo hrapavi rub novčanice. Tako smo osjetili teksturu novčanice, vidjeli na svjetlu vodeni žig i nakrenuli novčanicu da vidimo promjenu motiva. Dobili smo knjižice „Moj euro“ i „Euro i države europa“ te lažne euro novčanice. Predavanje mi je bilo jako korisno i naučila sam puno o našoj novoj valuti – euru.

Bruna Vlahović, 6. b

Šestaši u HNB-u

Intervju s Manuelom Svorcan i Bojanom Jambrošićem

Mi o vuku, vuk...

Učenici razredne nastave, u pratnji učiteljica, prisustvovali su mjuziklu "Mi o vuku" u Lisinskom. Mjuzikl na potpuno nov i kreativan način pristupa poznatim bajkama koje stavlja u suvremene okvire u kojima su djeca i odrasli bombardirani kojekakvim informacijama s reklama i društvenih mreža. Također, ukazuje na jednu važnu stvar koju nerijetko ignoriraju i odrasli i djeca, a to je – kritičko razmišljanje. Lucija, učenica 4. b razreda, samouvjereno je intervjuirala dvoje glavnih glumaca: Manuelu Svorcan i Bojana Jambrošića.

Kadar iz predstave

Lucija: Kako ste odlučili biti pjevač i glumac te koliko se dugo bavite pjevanjem i glumom?

Bojan: Evo, ja ću prvi. Odlučio sam biti pjevač još kad sam bio ovako malen kao ti, pjevao sam u zboru i u klapi, ali i u bendu. Kasnije sam pobijedio u emisiji „Hrvatska traži zvijezdu“. I od onda pjevam, glumim, plešem i sve radim, a Manuela, nju sam isto upoznao u „Hrvatska traži zvijezdu“ pa neka ona kaže dalje.

Manuela: Pa, nisam baš danas pjevačica i samo pjevačica. Više pjevam ovako kada smo u predstavama i slično, zapravo se bavim tvojim poslom. Novinarka sam i radim na radiju. Puno stvari radim paralelno uz pjevanje, ples i glumu, nešto što me razveseli.

Lucija: Volite li pogledati neku emisiju u kojoj ste Vi sami sudjelovali?

Bojan: Pa volim. Volim pogledati, ali zato da vidim kakav sam bio, što bih možda trebao popraviti ili ako sam nešto krivo otpjevao da znam drugi puta kako biti bolji, uvijek možemo biti bolji.

Manuela: Tako je, i ja volim pogledati jer uvijek nešto možeš naučiti, nekad može biti dobro jer si nešto lijepo napravio i odradio, a nekad možeš vidjeti i zaključiti: „Aha, ovo ću drugi put malo bolje napraviti“.

Lucija: Koja Vam je najdraža pjesma koju ste pjevali?

Bojan: Danas, meni je najdraža „Ja sam vuk, pravi vuk“. A tebi Manuela?

Manuela: Meni je isto ta pjesma najdraža.

Lucija: Što radite prije svog nastupa? Imate li kakav „ritual“ koji radite prije svakog nastupa?

Manuela: Bojan i ja zajedno prije svakog nastupa pijemo kavu jer nam je to potrebno. Ustvari, moram se dobro odmoriti, to mi je uvijek nekakva rutina. Važno mi je da imam dug san.

Lucija Čičić, 4.b intervjuira

Bojan: Isto tako. A iako mi već znamo predstavu jako dobro, prije svakog nastupa prođemo cijelu predstavu od početka do kraja, tako da budemo 100 posto sigurni da će sve biti u redu kada publika dođe.

Lucija: Kakva je atmosfera iza pozornice?

Manuela: Pa kada Bojan iza pozornice ne radi nešto drugo, onda se nas dvoje družimo pa bude zabavno. No, uglavnom stojimo u tišini i pripremamo se.

Bojan: Meni je super iza pozornice jer nam je zapravo uvijek zabavno jer se Manuela i ja već jako dobro poznajemo.

Lucija: Imate li tremu prije nastupa i, ako da, kako je rješavate?

Manuela: Uvijek imam tremu prije nastupa, bilo kakvog nastupa. Svaki put. Evo ovu predstavu igramo već šest godina i već šestu godinu zaredom imam tremu. Jednostavno to bude kao leptirići u trbuhu kada izađeš na pozornicu, ali kada

vidiš publiku dobiješ razlog da ta trema nekako nestane. Zapravo je to neka pozitivna trema.

Bojan Jambrošić i Manuela Svorčan

Bojan: Ja isto uvijek imam tremu. Mislim da kad imaš tremu da to znači da ti je stalo i da želiš biti čim bolji te da najbolje napraviš ono što želiš, da nešto ne pogriješiš, ali uvijek tu tremu treba savladati i pretvoriti u ono dobro.

Lucija: Jeste li ikada zaboravili tekst na nastupu uživo?

Manuela: Jesmo, ali to je ono što je Bojan prije rekao. Nas dvoje se znamo više od 15 godina i ja njemu već na licu vidim zna li on nešto ili ne zna i obrnuto i onda jedan drugoga iščupamo. I ako njemu ili meni nedostaje teksta,

nekako spasimo jedno drugo, uskočimo.

Bojan: Ja sam često puta znao zaboraviti tekst, ali opet je to jedna umjetnost u kojoj ili dobiješ pomoć od nekoga s kime glumiš ili jednostavno moraš znati izmisliti neki tekst i snaći se u trenutku, a ne dati do znanja publici da si zaboravio tekst, nego da je to baš onako kako si ti htio.

Lucija: Koji vam je glumac/pjevač uzor?

Manuela: Meni, Bojan Jambrošić.

Bojan: A meni, Manuela Svorčan.

Lucija: S kojom poznatom osobom biste rado nastupali, a da već niste?

Manuela: Ako može biti neka strana pjevačica, onda ću ja reći Lady Gaga.

Bojan: Evo, ja ću onda reći Miley Cyrus, može?

Lucija: Bavite li se još čime osim pjevanjem i glumom?

Manuela: Bavimo, ja sam inače radio radijska voditeljica od ponedjeljka do petka. Igram i predstave, vodim malim klinčima i klinčezama ples, uglavnom svašta nešto radim.

Bojan: Ja, osim što sad pjevam glumim, sinkroniziram animirane i crtane filmove, tako da ste me mogli čuti kao Henryja opasnog ili Bobbyja iz *The Casagrande* ili Michelangela iz *Ninja kornjača* i tako dalje. A isto tako ja i crtam svoje crtiče

koje možete gledati na programu HRT 1, *JoJo i brojevi* te *Jojo i lijepe riječi*, u kojima ja, osim što glumim, sve što je tamo animirano i nacrtano, animirao i nacrtao sam ja, tako da se i time bavim. I naravno puno pjevam i na koncertima.

Lucija: Možete li s nama podijeliti neku anegdotu s nastupa koja Vam je ostala u sjećanju?

Manuela: Meni je najsmješnija, odnosno jedna od najsmješnijih situacija koja se dogodila – već šest godina igramo istu predstavu i imamo istu scenografiju i šeste godine Bojan je pao s kubusa. Samo se popeo gore i pao dolje na nos. To mi je bilo jako smiješno.

Bojan: Pa evo, budući da je svima smiješno kada ja padnem, jednom smo nastupali na otoku Pagu i tamo je pozornica bila dosta nisko, odnosno imali smo dosta nizak strop te kako sam skočio, tako sam lupio glavom u reflektor i Manuela mi se smijala jer je vidjela da mi nije ništa, a i publika se smijala jer je mislila da tako mora biti. No, jedino meni zapravo nije bilo smiješno.

Lucija: I za kraj, koje su vještine potrebne kako biste bili dobar pjevač/glumac?

Manuela: Treba biti reda, rada i discipline. Treba to jako, jako voljeti i treba puno vježbati jer vježbom se nešto može usavršiti i mislim da moraš biti predan onome što radiš. Nije uvijek sve jednostavno i nije uvijek lijepo, ali zato ono što dođe na kraju bude jako, jako lijepo.

Bojan: Slažem se i ja bih još samo dodao da treba biti uporan. Nekada u životu padneš, ali treba znati ustati i nastaviti s onim što si si zacrtao u glavi.

Lucija: Hvala Vam puno na izdvojenom vremenu!

Manuela i Bojan: Hvala tebi!

Lucija Čičić, 4. b

Lydmila Voloshyna i Petrykivsko dekorativno slikarstvo

Učenci 8. a razreda sudjelovali su u radionici dekorativnog slikarstva koju je vodila Lydmila Voloshyna. Radionicu je organizirala učiteljica Danica Bobinac tijekom sata Likovne kulture.

Lydmila kao učiteljica Likovne kulture

Likovno izražavanje i bilježenje događaja, običaja, osjećaja i uvjerenja te ukrašavanje tijela, odjeće, domova i uporabnih predmeta crtežima i slikama različitim tehnikama i ornamentima te na različitim materijalima svojstveno je svim ljudskim zajednicama i kulturama u povijesti. Danas ga poznajemo kao tradicijsko slikarstvo i istaknuti je dio kulturnog identiteta svakog naroda. Jedna od takvih, svjetski poznatih likovnih tradicija je Petrykivsko dekorativno slikarstvo koje se njeguje u Ukrajini, a razvilo se oko sela Petrykivka u regiji Dnipropeetrovska. Odlikuje ga oslikavanje domova, kućanskih predmeta i glazbala živim bojama i raskošnim cvijećem te drugim prirodnim elementima koji se temelje na pažljivom promatranju lokalne flore i faune. Ta posebnost ukrajinske narodne umjetnosti bogata je simbolikom. Primjerice, pijetao simbolizira vatru i duhovno buđenje, a ptice svjetlo, sklad i sreću. U narodnom vjerovanju, slike štite ljude od tuge i zla. Najstariji sačuvani primjerci datiraju iz 17. stoljeća, a taj je likovni ornamentalni stil i danas dio svakodnevnog života u petrykivskoj zajednici, aktualan i vidljiv na raznovrsnim tradicijski oslikanim predmetima, od mobitela do automobila. Njuguje se u svakoj obitelji i prenosi s generacije na generaciju, a osnove Petrykivskog dekorativnog slikarstva poučavaju se u lokalnim vrtićima i školama. Radi njegove važnosti, UNESCO ga je 2013. godine uvrstio u popis svjetske nematerijalne baštine.

U prosincu 2023. godine 8. a razred naše škole dobio je izuzetnu priliku iz prve se ruke upoznati s Petrykivskim dekorativnim slikarstvom i doživjeti ga okušavajući se u njemu. Na satu Likovne kulture gostovala je gospođa Lydmila Voloshyna, ukrajinska marketinška stručnjakinja i tradicijska slikarica koja već desetak godina živi u Zagrebu, a tu je likovnu

Primjer tradicijske slike

tehniku naučila još u djetinjstvu. Naučili smo kako pomoću osnovnih boja - žute, crvene, plave i zelene na drvenoj podlozi, slikajući prstima, štapićima i kistovima, naslikati vesele slike cvijeća, biljaka, ptica i ostalih životinja. Takav način slikanja svima nam je bio nov i bilo nam je drago upoznati Ukrajinu upoznavajući njenu kulturu i narodne običaje, a ne samo slušajući o ratnim strahotama. Radeći na svojim prvim petrykivskim likovnim pokušajima, shvatili smo da takav način slikanja nije nimalo jednostavan, već da traži mnogo vještine, kreativnosti i mašte.

Tom smo prilikom imali prilike s Lydmilom kratko i popričati. Saznali smo da je umjetnička duša iz petrykivskog kraja, što ju je i potaklo da se u slobodno vrijeme bavi tradicijskim slikarstvom i njegovom promocijom. Počela ga je učiti još u djetinjstvu i u školi, s vremenom je razvila tu vještinu i svoju ljubav prema tradiciji i umjetnosti pretvorila u hobi. Njena je želja radionicama Petrykivskog dekorativnog slikarstva promovirati Ukrajinu, stvarati pozitivnu sliku o njoj i upoznati nas s njenim kulturnim bogatstvom. Čuli smo da ju je u Hrvatsku dovela ljubav te da joj je baš suprug Hrvat pomogao osvijestiti ljubav prema Ukrajini, ali i Hrvatskoj, njenoj novoj domovini. Razgovarali smo i o njenim iskustvima prilagodbe

životu u Hrvatskoj i Zagrebu. Jako je dobro naučila hrvatski jezik, iako priznaje da još uvijek ponekad pomiješa rodove i padeže. Razlog tomu vidi i u činjenici što su hrvatski i ukrajinski jezik dosta bliski, ali ipak različiti. Naravno, najvažnije joj je da je svi razumiju. Na kraju nam je ispričala i jednu anegdodu. Kad je tek stigla u Hrvatsku bila je iznenađena da se pijenje crnog, zelenog ili bilo koje voćnog čaja kod nas odmah povezuje s bolešću budući da je ispijanje čaja u velikim količinama i u svako doba dana ukrajinska tradicija. I ta nam je spoznaja ukazala da se običaji i tradicije, iako jezikom i porijeklom bliskih naroda, jako razlikuju te da ih baš zbog toga treba njegovati.

Lucia Čiš i Maja Šosterić na radionici

Maja Šosterić, 8. a

8. a sa svojim radovima

Umijeće izrade dječjih igračaka

Probudi dijete u sebi

Učenici Likovne grupe, uz pratnju učiteljice likovne kulture Danice Bobinac i učiteljice povijesti Stanislave Lakoš, posjetili su izložbu u Etnografskom muzeju i sudjelovali na radionici na kojoj su dekorirali i bojili drvene igračke.

Krenuli smo u 13 i 10 prema tramvajskom okretištu. Vožnja je trajala otprilike 15 – 20 minuta. Kada smo došli u Etnografski muzej, prvo smo vidjeli prostorije s tradicionalnim haljinama. Pogledali smo stalnu postavu muzeja i nakon toga išli smo na radionicu. Muzej je imao raznoliku odjeću i svaka je nosila neko posebno značenje. Muška je odjeća, prema tradiciji, bila ružičasta, a ženska je bila plave boje. Vidjeli smo i bijelu odjeću koja je bila bez ukrasa i služila je za žalovanje. Vjenčana kruna služila je za zaštitu od vještica (coprnica). Crvena trska vezala se bebi oko ruke kao zaštita od zla. Metalni dijelovi perlica koristili su se za odbijanje svjetla zlih sila. Žute haljine nosile su se samo na Veliki petak, a izrađivale su se od tučka ili šafrana. Za izradu svake haljine bilo je potrebno 100 000 kilograma šafrana.

Samo oni najbogatiji mogli su si priuštiti cipele. Ljudi bi ih nosili do crkve, a onda obuli da ih ostali građani vide. Nošnje su bile stajaće i u njima nisi mogao sjediti. Djevojke su već s 14 i 15 godina bile spremne za udaju. Razgledali smo izložbeni dio i zatim otišli na radionicu.

Imali smo radionicu s drvenim konjićima. Voditeljica nam je prvo održala kratko predavanje o tome kako su se nekada proizvodile igračke. Lopte su bile napravljene od krpa, a punjene su slamom ili suhim kukuruzom. Saznali smo da su se drvene igračke proizvodile u Zagorju u Mariji Bistrici. One su se izrađivale ručnim radom. Ivica Mesak majstor je za izradu igračaka. Svatko je od nas dobio drvenog konja i ukrašavao ga po želji. Počeli smo bojiti konje koristeći tradicijske boje našeg kraja. Cijelo iskustvo bilo je kreativno i zabavno. Naučila sam puno toga o našoj kulturi i zavičaju.

Katja Trbojević, 5. a

Predavanje u Etnografskom muzeju

Lea Husejnović, 5. a uređuje svog konjića

Ana Šimić, 7. b u kreativnom zamahu

Likovna grupa pozira na radionici

Učiteljica vatrogaskinja

Naše učiteljice i učitelji imaju razne zanimljive hobije i nekada pronalaze vrijeme izvan posla za razne aktivnosti. Jedna od njih je i učiteljica Monika Iveković koju je intervjuirala Ana Vuković, učenica 4. b razreda.

Učiteljica Monika Iveković i Ana Vuković, 4. b

Ana: Zašto ste odlučili postati vatrogaskinja u DVD-u?

Monika: Htjela sam ići na vatrogasna natjecanja, a i volim se družiti s puno ljudi.

Ana: Koliko ste dugo u DVD-u i koliko još planirate biti u njemu?

Monika: Član DVD-a sam od prvog mjeseca 2023. godine, a planiram biti u njemu zauvijek.

Ana: Bojite li se i je li Vam ponekad teško?

Monika: Nisam još bila u nekoj teškoj intervenciji pa nisam mogla iskusiti strah, a nije mi nikad teško jer znam da time pomažem drugim ljudima.

Ana: Što Vam je najdraže na tom poslu?

Monika: Osmijeh ljudi i velika zahvalnost koju osjetim nakon što im pomognem u nekoj nesreći.

Ana: Jeste li ikad vozili vatrogasna kola?

Monika: Nisam jer nemam vozačku dozvolu za kamione.

Ana: Kakvu odjeću nosi jedan vatrogasac, odnosno vatrogaskinja?

Monika: Postoji više odijela koje nose vatrogasci: interventna odijela, odijela za šumske požare, radna odijela i svečana odijela. Interventnom odijelu i odijelu za šumske požare pripada ova obavezna oprema: kaciga, podkapa, maska, jakna, rukavice, opasač, hlače, čizme. Radnom odijelu spadaju radne hlače, jakna i crvena majica, a svečanom odijelu pripadaju svečane hlače, sako, košulja, kravata i kapa/šešir.

Ana: Koliko često idete na intervencije?

Monika: Do sada sam bila na samo jednoj intervenciji tako da ne često.

Ana: Kako se postaje vatrogasac?

Monika: Želite li postati vatrogasac, prvo morate biti punoljetni. Kada postanete punoljetni, idete na tečaj za vatrogasce koji traje tri mjeseca. Na tom tečaju učite teoriju i imate vatrogasne vježbe. Kad odslušate i odradite sve što treba, možete izaći na ispit. Ispit se sastoji od pismenog dijela i vježbi. Ako zadovoljite sve uvjete i uspješno položite vatrogasni ispit, postajete vatrogasac.

Ana: Koje su vještine potrebne vatrogascima?

Monika: Treba znati baratati vatrogasnom opremom, ali najvažnije vještine su velika želja za rad u vatrogastvu i hrabrost.

Ana: Je li Vam draže biti učiteljica ili vatrogaskinja?

Monika: Svaki posao donosi nešto svoje. Kad sam učiteljica, uživam u radu s djecom i zajedničkom otkrivanju novih stvari. Kad sam vatrogasac, uživam pomoći onima kojima je to potrebno. Oba posla me jednako ispunjavaju i presretna sam što mogu biti oboje.

Ana Vuković, 4. b

DVD Planina Donja

Bivši učenik i otac učenika 2. b razreda, Nikola Igrc, u suradnji s učiteljicom Marinom Šegvić, osigurao je posjet vatrogasaca iz DVD-a Planina Donja.

Vatrogasci su održali zanimljivo i vrlo poučno predavanje 2. a i b razredu o radu i važnosti vatrogastva i zaštite od požara te odgovorili na sva znatiželjna pitanja naših drugašića. Nakon predavanja svaki drugašić dobio je i prigodan poklon. Poblize su upoznali sve učenike razredne nastave s vatrogasnim vozilima u koje su učenici mogli slobodno ulaziti, naravno uz nadzor vatrogasca, a kako bi doživljaj bio potpun, palili su vatrogasne sirene. Najuzbudljiviji dio svakako je bio kada su učenici imali priliku puštati vodu iz vatrogasnog crijeva pri čemu nas je razveselila i duga koja se pojavila u samom središtu događanja. Koliko dobrovoljni vatrogasci imaju veliko srce, dokazao je još jednom gospodin Nikola Igrc koji nam je omogućio ovu suradnju i neopisivo iskustvo te je i u nekoliko navrata tijekom školske godine podijelio neke nastavne materijale s nama i našim učenicima.

Marina Šegvić, učiteljica razredne nastave

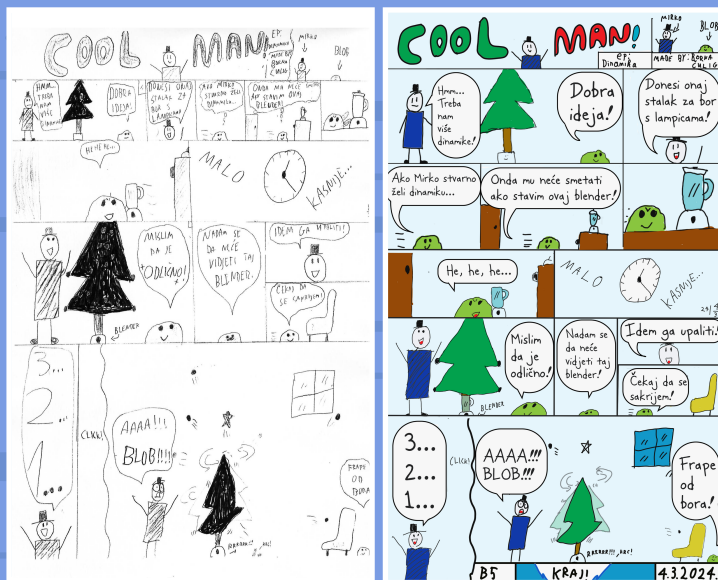
Od papira do računala

Jeste li se ikada zapitali kako prenijeti vaš strip s papira na računalo? Ako jeste, mi imamo odgovor na to pitanje! Borna Čulig iz 5. a razreda je napravio vlastiti digitalni strip uz pomoć učiteljice Ivane Caktaš i odlučio je podijeliti savjete za izradu s drugima.

Potrebna je dobra priprema za izradu stripa. Evo što će vam trebati: računalo, program za crtanje (Photoshop, Autodesk Sketchbook ili Photopea), po mogućnosti tablet za crtanje (nije obavezno) i puno živaca. Radio sam strip u Photoshopu, ali on se plaća, a Autodesk Sketchbook je besplatan. Ako nemate vremena ili ne želite preuzeti program, onda možete koristiti Photopeu na internetu. Lakše je crtati strip koristeći tablet, a koristili smo Wacom Cintiq 16. Ovi koraci olakšat će vam izradu digitalnog stripa:

1. Ako imate pisač sa skenerom, stavite vaš papirnat strip na taj skener i spojite pisač s računalom. Ako nemate takav pisač, možete koristiti mobilne aplikacije koje rade kao skener (Fast scanner ili Tap scan).
 2. Otvorite program za crtanje i stavite u njega datoteku koju ste skenirali s pisačem.
 3. Počnite precrtavati cijeli strip. Savjetujem da koristite svaki sloj (*layer*) za neku drugu stvar; npr. prvi sloj za kadrove, drugi sloj za pozadine, treći sloj za glavne likove, četvrti sloj za sporedne likove... Ako radite bez tableta, možete oblikovati kadrove i likove koristeći alat za oblik likova (*shape tool*).
 4. Ako nešto slučajno obrišete ili crtate na krivom sloju, prije nego li slomite vaše računalo, pritisnite tipku na programu na kojoj je nacrtana strelica koja pokazuje unazad (*undo*) i vaša slika će biti ista kao prije.
 5. Nemojte koristiti najtamniju crnu (#000) li potpunu bijelu (#FFF) jer u kombinaciji umaraju oči.
 6. Kada ste nacrtali ili oblikovali strip linijama i plohama, možete ga obojati. Bojanje možete raditi ručno koristeći alat *kist* (*brush tool*) ili bojati plohe i veće površine koristeći alat *kantica s bojom* (*paint bucket tool*).
 7. Ako ste napokon gotovi, pritisnite tipku *spremi datoteku kao* (*save as*) te odaberite neku mapu i tamo to spremite.
- Sada imate tu datoteku na računalu i možete je poslati bilo kome.

Borna Čulig, 5. a

Od skice do gotovog digitalnog stripa u boji

Borna Čulig, 5. a crta svoj strip na tabletu

Vještina hvatanja trenutka

"FOTKE" ZA SVE!

U svibnju je u našu školu došao fotograf Khairil Aslvn Bahrin iz Malezije. Učio nas je tajnama fotografiranja, sudjelovali su učenici petih i osmih razreda.

Kharil je donio profesionalnu kameru u našu školu i napravio je puno lijepih fotografija, ali učio je i nas kako možemo uhvatiti „pravi trenutak“. Dovoljno je imati mobitel ili kameru kao početnik. Postoje neke opcije na našim mobitelima koje nam mogu olakšati fotografiranje. Učili smo o „pravilu trećina“ koje možemo primijeniti kada uključimo rešetke na mobitelu. Ako je vaš mobitel Android, rešetke uključite u aplikaciji *kamera*, pritisnite na *postavke* (u aplikaciji) i pritisnite na opciju *prikaži rešetke*.

Ako ipak imate iPhone, onda uđite u aplikaciju *postavke* i u njoj odaberite *kameru* i zatim opcije pa *prikaži rešetke*. Kada ste to napravili, pojavit će se rešetke na vašoj kameri. Zamislite da svoju sliku podijelite na devet jednakih dijelova pomoću dvije vodoravne i dvije okomite crte na jednakom razmaku. Tako funkcioniraju rešetke koje su zapravo mreža 3x3.

Sigurno se pitate kako vam ta rešetka može pomoći? Jednostavno, postavite svoj glavni subjekt duž tih linija ili na njihovim sjecištima. Tako možete napraviti dinamičnu i zanimljivu fotografiju u usporedbi sa subjektom u samom središtu. Tu tehniku možete koristiti za različite vrste fotografija, od osoba pa čak i do zgrada!

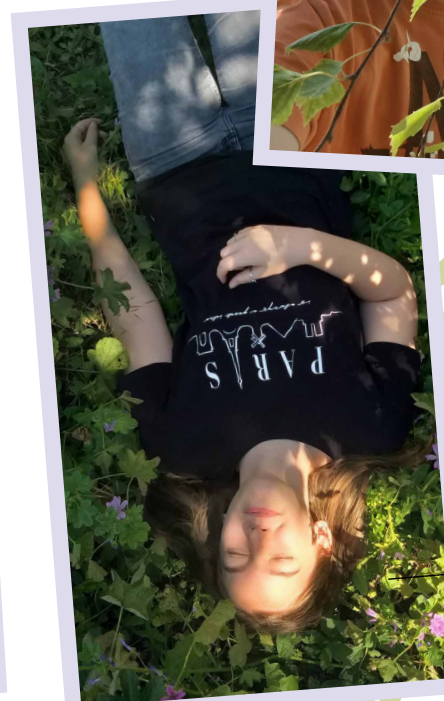
Učili smo još kako raditi bolje portrete i Kharil nas je ocjenjivao. Nismo dobili prave ocjene, ali puno toga smo naučili iz bodovanja.

Borna Čulig, 5. a

Borna Čulig i osmaši s Khairilom

Borna Čulig:
"Pogled iza kulise lišća"

Nika Miković:
"Zeleni odmor"

Magdalena Ivšić, Tina Antolić i Ema Bralo:
"Prijateljstvo"

Pjevanjem do uspjeha

Čudo od djeteta

Tara Lozić učenica je 5. a razreda koja predstavlja svoj dugačak glazbeni put u kratkom tekstu.

Tara Lozić na Međunarodnom glazbenom festivalu za dječju Slijokice u Novom Sadu

Glazbom sam se počela baviti sa samo tri godine. Krenula sam u Dječji zbor Kikiči i nakon nekoliko mjeseci na solistički program „Slavuji“.

Osvajala sam svoju prvu nagradu, koja je bila treća nagrada žirija na *Uskrs festu* u Zagrebu, već sa svoje tri godine. Bila sam još na brojnim natjecanjima te osvajala nagrade u Hrvatskoj, ali i izvan nje. Sudjelovala sam na natjecanjima: *Čarobna frula* u Zagrebu, *Fens* u Koprnu, *Raspjevane pahuljice* u Mrkonjić Gradu, *Međunarodni dječji festival* u Brežicama, *Šareni vokali* u Samoboru, *Linofest* u Sarajevu, *Razigrane note* u Zagrebu, *Art parad* u Bjelorusiji, *Školjke* u Novom Sadu, *Prvi pljesak* u Ivanić Gradu, *Golden voice* u Zadru i *Prvi glas Zagorja* u Svetom Križu Začretje. Na nekim od nabrojanih natjecanja bila sam više puta, ali kao najdraže nagrade izdvojila bih 1. mjesto žirija u polufinalu i finalu *Čarobne frule* s pet godina te nagradu za najbolju debitanticu na *Prvom glas Stankovaca* s jedanaest godina. Počela sam svirati klavir s pet godina, a krenula sam u 1. razred glazbene škole sa sedam godina. Htjela sam u školi svirati klavir, ali jedna profesorica violine došla je do mene nakon audicije i rekla da bih mogla svirati violinu što se meni jako sviđelo i pristala sam. S devet godina, Dječja TV je snimila spot za mene gdje sam pjevala pjesmu „Ne oklijevaj“ autorice Maje Rogić, pisane baš za mene. Upala sam u Dječji zbor HRT-a s deset godina i u njemu pjevam sopran.

Trenutno idem u Glazbenu školu Pavla Markovca, na solo pjevanje kod prof. Gorane Biondić Ruško, na Dječji zbor

Tara Lozić na FENS-u 2017. godine

HRT-a, školski zbor, Dječji zbor Kikiči i solistički program „Slavuji“. Jako volim glazbu, stvarno uživam u njoj i kad odrastem želim postati glazbenica.

Tara Lozić, 5. a

Razvijaj vještine redovitim vježbom

U RITMU „MUZIKE“ ZA GIMNASTIKU

Ritmická gimnastika sport je koji zahtijeva različite fizičke vještine poput fleksibilnosti, izdržljivosti i snage, ali potrebne su i timske vještine poput komunikacije, suradnje i usklađenosti. Leona Petrović za naše je čitatelje podijelila svoje iskustvo u tom sportu.

Ritmická gimnastika je sport koji ima plesnu i gimnastičku točku. Točku radim s loptom i jako je važno slagati se s parom da bi izvedba bila lijepa. Ako parovi nisu usklađeni, onda točka neće izgledati lijepo. Točka ima koreografiju i mora imati plesne korake, težine, okrete, suradnje i rizik.

Počela sam se baviti ritmičkom gimnastikom s tri godine i nikada mi nije dosadila. Imala sam uspona i padova na tom putu. Morala sam se ispisati iz kluba zbog korone početkom 2020. godine i to me jako rastužilo. Kako je vrijeme prolazilo, gubila sam svoju fleksibilnost. Krenula sam opet trenirati u 9. mjesecu 2020. godine i to me jako usrećilo. Nakon šest mjeseci truda, trenerice su me premjestile u napredniju grupu i dobila sam duo. Bila sam u paru s jednom jako dragom djevojkom iz Njemačke

osvojile smo uspješno 1. i 2. mjesto. Naravno, imala sam ogromnu tremu da mi lopta ne padne, ali ispalo je sve dobro. Sada opet imam duo i nisam baš zadovoljna

s trenutnim parom. Nismo usklađene i ne može mi uspješno baciti loptu. Kada radimo okrete, ona se prije zaustavi. Ipak, to je sve dio sporta i nadam se da će s vremenom biti bolje.

Na treninzima nije teško i jako je zabavno. Jedva čekam još više napredovati u tome što najviše volim raditi i postignuti još veće uspjehe. Jako volim taj sport i ne mogu zamisliti da treniram nešto drugo.

Leona Petrović, 6. b

Leona Petrović na prvenstvu Zagreba u ritmičkoj gimnastici

Dobrobiti učenja stranih jezika

JEZICI POVEZUJU

Lucija Susović učenica je 5. a razreda koja voli učiti strane jezike i trenutno uči mađarski, japanski i korejski jezik.

Lucija Susović na natjecanju 4 Naions

Učiti nove jezike ponekad je teško. Nije lako učiti sam. Moj prvi strani jezik bio je japanski. Uvijek sam ga voljela. Voljela sam Japan, ali i Aziju te sve njene jezike. Bili su mi zanimljivi, jedinstveni i na neki način zabavni. Najviše me privuklo japansko pismo jer je posebno. Za učenje jezika potrebna je motivacija i mene motivira moj sport. Treniram skokove u vodu i često se održavaju otvorena odnosno međunarodna natjecanja. Na međunarodna natjecanja dolaze gosti iz cijele Europe. Tako se motiviram da naučim nove jezike kako bih mogla komunicirati i razumjeti što drugi sportaši govore. Kako bi naučio neku riječ, treba je zapisati i ponoviti više puta. Ima puno internetskih stranica, aplikacija i knjiga koje mogu pomoći. Najpoznatija aplikacija za učenje jezika je Duolingo.

Postoje izazovi u učenju stranih jezika, negdje na internetu piše jedno značenje za riječ, na Google prevoditelju drugo, a na Duolingu treće! To je jedna od gorih situacija. Najviše se ponosim svome napretku u učenju jezika jer sam na visokoj razini. Ako se želi nešto postići učenjem jezika, važna je redovitost. Trebalo bi posvetiti barem jedan sat dnevno učenju jezika. Za učenje korejskog jezika puno pomažu korejske serije i glazba. Važno je slušati druge ljude kako komuniciraju i izgovaraju riječi. Što više učiš jezik, to više upoznaješ kulturu te države. Najbolje je postaviti cilj u kojem ćeš pokušati naučiti što više riječi, rečenica, izreka itd. Želimo li postići cilj, najbolje je usredotočiti se na jedan jezik jer puno jezika imaju neke slične ili zajedničke riječi. Recept za uspjeh su motivacija, dobra volja i slobodno vrijeme. Sretno s učenjem!

Lucija Susović, 5. b

Šah potiče na razmišljanje

Kraljica na potezu

Matilda Vlajčević osvojila je 3. mjesto na Europskom seniorskom natjecanju u šahu za žene 2023. godine. Povodom pobjede, podijelila je s nama svoje iskustvo i razmišljanja o šahu.

Šah sam počela igrati na početku drugog razreda kada se pojavio kao izvannastavna aktivnost u školi. Za vrijeme korone prestala sam igrati šah i izgubila sam potpuno interes za njega. Odlučila sam ipak odigrati jedan turnir u petom razredu, nakon kojeg sam opet dobila volju za igranjem.

Najveće teškoće imala sam sa stresom za vrijeme turnira. Stres sam uspjela prevladati kratkim šetnjama nakon svake igre. Najviše sam se zainteresirala za šah krajem petog razreda kada sam osvojila medalju Grada Zagreba. To mi je bila tek druga medalja, a sada imam više od šezdeset medalja i pehara s mnoštva različitih turnira. Počela sam trenirati šah s različitim trenerima koji su me poticali u tome u šestom razredu. Šah treniram nekoliko

puta tjedno, a igram ga svaki dan. Smatram da je redovitost u vježbi ili treninzima važna za razvijanje i savladavanje neke vještine. Moj je budući cilj osvojiti prvenstvo Hrvatske u šahu i igrati ga na prvenstvu Europe.

Šah je igra koja me potaknula na razmišljanje, ali i na sklapanje poznanstva i prijateljstva jer je za partiju šaha je potrebno dvoje.

Matilda Vlajčević, 7. b

Matilda Vlajčević je osvojila 3. mjesto na Europskom seniorskom natjecanju u šahu za žene 2023. godine

Nesvakidašnja vještina

FOTOGRAFSKO PAMĆENJE

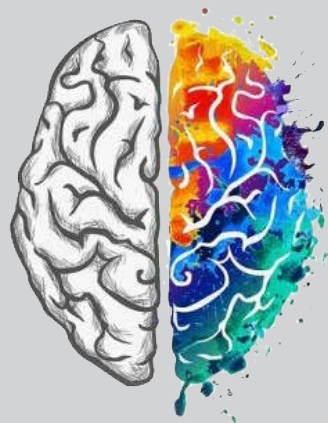
Učenica 4. b razreda, Dora Čutić, može se pohvaliti vještinom koja bi nam svima vrlo često dobro došla. Svoje fotografsko pamćenje još uvijek na neki način proučava, a ono što je dosad primijetila podijelila je s nama u nastavku.

Fotografsko pamćenje rijetka je pojava koja se javlja kod manje od 10 % stanovništva. Najčešće se javlja kod djece, a većina njih će izgubiti tu sposobnost od trenutka kad postanu odrasle osobe. Meni fotografsko pamćenje pomaže kad me npr. netko pita što smo imali za domaću zadaću i onda kažem točan broj stranice i nabrojim zadatke prema sjećanju. Pomaže mi i kad bilo koji član moje obitelji traži neku stvar, kažem mu gdje sam je vidjela zadnji put i ona se stvarno tamo nalazi. Pomaže mi i tako što inače volim raditi kolače, pa kada vidim neki kolač znam otprilike što trebam koristiti od sastojaka, a i dok ga pokušavam napraviti u glavi mi stoji njegova slika.

No nije tako uvijek, ponekad i zaboravim neke stvari, zapravo najviše sam pamtila kao mala. I to sam jako

puno pamtila. Postoji niz poznatih ljudi koji također imaju ili su imali fotografsko pamćenje, a samo neki od njih su: Mozart, Claude Monet i Nikola Tesla.

Dora Čutić, 4. b

Uspjesi na natjecanjima

Dabroboj

Jesen je uvijek u znaku Dabra. To je izazov koji okuplja sve učenike koji žele sudjelovati u online rješavanju zadataka iz informatike i računalnog razmišljanja. Ove godine, natjecanje je trajalo od 13. do 17. studenog 2024. Ukupno 49 065 učenika sudjelovalo je u tom izazovu pod budnim okom više od 1200 prijavljenih učitelja. Naši učenici i ove godine ostvarili su odlične rezultate.

Prikaz rezultata prema kategorijama (učenici koji su među 10 % najboljih u Hrvatskoj):

MIKRODABAR (1. i 2. razredi)

Domagoj Čuletić, 2.b
Iskra Licul-Kikaš, 2.a
Emanuel Čičak, 2.a
Lovro Dragović, 2.a

MILIDABAR (3. i 4. razredi)

Karlo Šoštar, 4.b
Domagoj Ivšić, 4.b
Toma Vranić, 4.b
Tena Bešlić, 4.b

KILODABAR (5. i 6. razredi)

Tara Lozić, 5.a
Borna Čulig, 5.a

MEGADABAR (7. i 8. razredi)

Ema Bralo, 8.b
Erik Veljković, 8.b

Uspjesi na državnim natjecanjima

MATEMATIKA

Robert Frouth, 8. mjesto, mentorica Milana Vuković

KLOKAN

Leon Hladnik, mentorica Gordana Kukić
Matej Pejčković, mentorica Monika Iveković

Predloženi na državna natjecanja

LiDraNo

školski list Slap, urednica Maja Šošterić, mentorica Martina Hainešek

Uspjesi na regionalnim natjecanjima

SUBOKU

Lena Draušnik, mentorica Monika Iveković

Uspjesi na županijskim natjecanjima

LiDraNo

Maja Šošterić, mentorica Martina Hainešek
Lara Kufner, mentorica Kristina Kvakon Radaš
Bruna Basara, mentorica Kristina Kvakon Radaš
Tania Huseinčehajić, mentorica Gabrijela Kovačević

ENGLJSKI JEZIK

Ivan Roso, 17. mjesto po broju bodova, mentorica Marina Majer

MATEMATIKA

Tara Lozić, mentorica Milana Vuković
Robert Frouth, mentorica Milana Vuković
Filip Frouth, mentorica Milana Vuković
Erik Veljković, mentorica Milana Vuković
Tara Lozić, mentorica Suzana Šijan

MAT LIGA

Leon Hladnik, 3. mjesto finale, mentorica Gordana Kukić
Tin Goldašić, 3. mjesto finale, mentorica Gordana Kukić

POVIJEST

Mirza Muharemović, Stanislava Lakoš
Tomislav Pulig, mentorica Stanislava Lakoš
Maša Puljević, mentorica Stanislava Lakoš

GEOGRAFIJA

Luka Pejčković, 5. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Nika Vuković, 8. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Robert Frouth, 9. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Tara Lozić, 11. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Tonka Bukvić, 12. mjesto, mentorica Nevenka Pokos

Bruna Vlahović, 12. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Ema Bralo, 13. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Jakov Cota, 14. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Lucija Susović, 17. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Fran Hladnik, 18. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Dora Petračić, 18. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Maja Šošterić, 18. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Lucia Čiš, 19. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Erik Veljković, 19. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Nika Miković, 23. mjesto, mentorica Nevenka Pokos
Leona Vraneša, 26. mjesto, mentorica Nevenka Pokos

TEHNIČKA KULTURA

Maja Šošterić, 3. mjesto, mentorica Sonja Pavlič
Ema Bralo, 12. mjesto, mentorica Sonja Pavlič
Emma Maslić, 18. mjesto, mentorica Sonja Pavlič
Tina Antolić, 21. mjesto, mentorica Sonja Pavlič
Paola Delić, 29. mjesto, mentorica Sonja Pavlič
Robert Frouth, mentorica Sonja Pavlič

LIKOVNA KULTURA

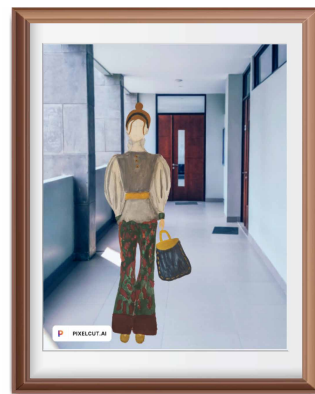
Katja Vranić, 18 bodova, mentorica Danica Bobinac
Tina Antolić, 18 bodova, mentorica Danica Bobinac
Antonia Montag, 17 bodova, mentorica Danica Bobinac

27. Hrvatski dječji festival

Nika Miković, mentorica Danica Bobinac

Literarno - likovni natjecaj: „Zagreb u srcu i slikama“ OŠ Centar

Likovni radovi: Nika Miković, 8. b, Antonia Montag, 8. b, Tara Lozić, 5. a, Franka Salmić, 6. a, Katja Trbojević, 5. a,
literarni radovi: Ivan Abramović, 6. b, Klara Šarec, 6. a,
Janko Šošarić-Zuckermann, 6. a

Katja Vranić, 7.a "Dizajn školske uniforme", digitalizirana slika

Antonia Montag, 8.b "Rim Tim Tagi Dim na Tomislavcu", vodene boje

Učenici su preuredili zbornicu i školski klavir

NOVE BOJE, NOVI POČETCI

Učenici Modelarske grupe obojili su ormare u zbornici. Sudjelovali su: Juraj Kolar, 8. a, Maja Šosterič, 8. a, Lucia Čiš, 8. a, Tina Antolić, 8. b, Sara Dreta, 8. b i Emma Maslić, 7. b.

Modelarsku grupu naše škole većinom čine učenici 8. razreda. Oni su htjeli ostaviti nešto po čemu će ih se pamtit. „Zastarjeli“ izgled zbornice dao im je odličnu ideju. Htjeli su obojiti ormare u zbornici u nekakvu umirujuću boju. Učiteljica tehničke kulture Sonja Pavlič kupila je boje i kistove te su se vrlo brzo bacili na posao. Međutim, otkrili su jedan problem, gotovo pola ormara bilo je zaključano. Nitko nije znao gdje su ključevi. U pomoć je došao domar koji je taj problem vrlo brzo riješio. Otprilike mjesec dana, svaki utorak, Modelarska grupa trudila se učiniti zbornicu što ugodnijom za učitelje. Taj posao uspješno smo završili. Učitelji uživaju u novom izgledu zbornice i zadovoljni su poslom koji je modelarska grupa odradila. Osim toga, učenici Likovne grupe obojili su i oslikali školski klavir inspirirani bojama i uzorcima 70-ih iz crtića Profesor Baltazar.

Maja Šosterič, 8. a

Modelarska grupa boja ormariće

Franka Salmić, Eva Burja i Tia Kolar šmirglaju lak i staru boju s klavira

Ana Šimić, Emma Maslić, Tara Lozić i Katja Trbojević stavljaju temeljnu boju na klavir

Emma Maslić, Tara Lozić i Dora Goldašić oslikavaju završne note

Prevencijom protiv nasilja

Učenici šestih i osmih razreda posjetili su Centar Luka Ritz kako bi obilježili Dan ružičastih majica te se dodatno obrazovali o prepoznavanju i prevenciji nasilja.

Razgovor s učenicima

Posjetili smo Centar za pružanje usluga u zajednici Savjetovalište Luka Ritz s profesoricom njemačkog jezika Margaretom Došlić, novom školskom logopedinjom Anitom Radičev i knjižničarkom Antonijom Lujanac. Išli su šesti i osmi razredi, učenici koji pohađaju ZAG (Zajednica aktivnih građana) i učenici koji su se dobrovoljno javili tj. izrazili želju za posjetom. Bili smo na redovnoj nastavi prva četiri sata, zatim smo išli kući, a našli smo se ispred škole oko 12,00 spremni za polazak.

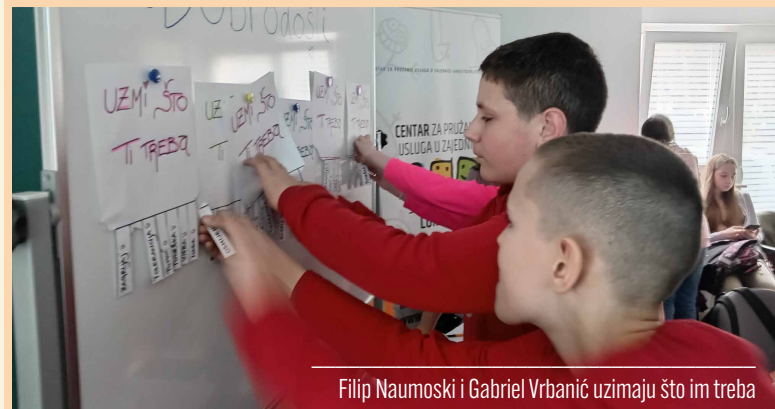
Išli smo tramvajem do Savjetovališta „Luka Ritz“, a zatim manji dio puta pješice. Predavanje nam je bilo u 13,00, a mi smo malo uranili, pa smo stali kod Konzuma i Mlinara. Od 13,00 do 14,00 bili smo na predavanju.

Zašto Luka Ritz?

Gledali smo kratki film o Centru Luka Ritz i naučili nešto novo. Saznali smo da se tako zove zbog stvarne osobe Luke Ritza koji je umro zbog posljedica fizičkog napada.

Razlikuj sukob i nasilje!

Pričali smo o razlikama između sukoba i nasilja/zlostavljanja, pa smo rješavali listić o tome. Znali smo prepoznati da je primjer sukoba privremeno neslaganje između dvije osobe koje su prikazali, a da je nasilje bio primjer ponavljanja nepoželjnog ponašanja i učestalog zlostavljanja. Nakon toga, rekli su nam da odaberemo oslikanu karticu sa stola. Uzeli smo karticu sa stola koja nas najbolje opisuje i onda smo morali objasniti zašto je to tako.

Filip Naumoski i Gabriel Vrbanić uzimaju što im treba

Tko se može obratiti Centru „Luka Ritz“ i kakvu pomoć nude?

Slušali smo prezentaciju o tome što Centar Luka Ritz pruža, koje vrste pomoći nudi i komu sve pruža pomoć. Centru se mogu obratiti djeca, mlade osobe, ali i roditelji te skrbnici. Prva je usluga koju nude inicijalna procjena kojom utvrđuju potrebe korisnika. Podršku pružaju savjetovanjem uživo, telefonski ili čak online. Pružaju psihosocijalnu podršku pojedincu, obitelji i grupama. Psihosocijalna podrška obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći kojima se potiče razvoj i unaprijeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-jezičnih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

Iz teorije u praksu

Nakon prezentacije, izabrali smo i jednu do dvije manje kartice koje opisuju osobu desno od nas, pa kad smo mi dobili svoje kartice morali smo reći kako se osjećamo u vezi kartice. Primjeri opisa na karticama bili su: šaljiva, kreativan, snažan, brižan, pametan, odlučan, mudar itd. Mene je prijateljica Petra opisala s karticama empatična i osjećajna. Upoznali smo i Brigojeda (plišanca koji jede brige) u kojeg smo ubacili svoje brige. Na kraju smo uzeli kupon prema potrebi, a nudile su se razne potrebe poput zagrljaja, zabave, kave, komplimenta...

Krenuli smo prema školi oko 14 i 30. Vratili smo se pred školu oko 15 sati.

Bruna Vlahović, 6. b

Radionica u Centru Luka Ritz

I Cesarići su aktivni građani

OŠ Dobriše Cesarića od školske godine 2023./2024. nudi izvannastavnu aktivnost Zajednica aktivnih građana (ZAG) pod vodstvom Margarete Došlić.

Što je ZAG?

ZAG je izvannastavna aktivnost koja se realizira kroz učeničke projekte te učioničke i izvanučioničke aktivnosti.

Tko može sudjelovati?

Pozvani su svi učenici od 5. do 8. razreda koji pokazuju interes za upoznavanje lokalne zajednice, učenje o ljudskim pravima, brigu o okolišu i ostalim temama predmeta Građanski odgoj i obrazovanje.

Koja su tematska područja ZAG-a?

1. Ljudska prava i slobode
2. Odlučivanje i važnost djelovanja u demokraciji
3. Javno dobro, društvene karakteristike
4. Zajednica različitih (važnost pripadnosti grupi, iskustvo isključenosti, problem vršnjačkog nasilja)
5. Zajednica u kontekstu održivosti (potrošačko društvo, zaštita okoliša)

Cesarići na ZAG smotri

ZAG smotra održana je 15. 6. 2024. Naša škola predstavila se projektom "Stop cyberbullyingu" te prikazala film "Fashion drama" koji je nastao kao dio YAB projekta u kojem osim Hrvatske sudjeluju još Irska, Italija i Španjolska.

Nadam se da su se mnogi od vas zainteresirali i da se vidimo sljedeće godine u još većem broju.

Margareta Došlić, učiteljica njemačkog jezika

Margareta, Bruna, Petra i Nika tijekom izlaganja

STOP CYBERBULLYINGU OŠ Dobriše Cesarića, Zagreb

Margareta Došlić, Bruna Vlahović, Nika Vuković i Petra Stipančić na ZAG smotri

Tko pokreće i organizira projekt?

Grad Zagreb pokreće i organizira projekt te financira sve aktivnosti ZAG-a.

Kada se održava ZAG?

Program počinje u listopadu, dok će termini aktivnosti biti u dogovoru s učenicima i voditeljicom ovisno o vrsti projekta. Kroz cijelu šk. godinu imamo 70 šk. sati koje ćemo realizirati uz dogovor u učionici ili u obliku terenske nastave.

Koje su pozitivne strane?

U ovoj izvannastavnoj aktivnosti nema testova, usmenih ispitivanja ili ocjena. Ići ćemo na izlete koje će, u određenom iznosu, financirati Grad Zagreb.

Neznane junakinje Marije Jurić Zagorke

Čuvarice vremena održale su 25. listopada 2023. godine predavanje u Knjižnici Silvija Strahimira Kranjčevića u sklopu 21. Festivala prvih. Išao je 8. a razred u pratnji učiteljice Ivane Caktaš i knjižničarke Antonije Lujanac.

Voditeljice: Đurđica Vitković i Ana Zbiljski

Predavanje za osme razrede zvalo se „Neznane junakinje Marije Jurić Zagorke“ i održalo se u sklopu Mjeseca hrvatske knjige. Čuvarice vremena su kroatistice i povjesničarke umjetnosti koje na zanimljiv način nastoje približiti publici manje poznate detalje iz života povijesnih ličnosti. Predavanje su održale Đurđica Vitković i Ana Zbiljski. U čast obljetnice 150 godina od rođenja Marije Jurić Zagorke, 120 godina od nastanka povijesne drame „Evica Gubčeva“ i 80 godina od objave posljednjeg Zagorkinog romana „Jadranka“, održano je predavanje o raznim junakinjama iz Zagorkinih djela.

Spomenute su junakinje kao Evica Gubčeva, Stanka, kontesa Nera, Ksenija, Dorja, Jadranka i Gordana. Tako su nas upoznale s tim snažnim junakinjama iz raznih Zagorkinih dijela: Eva je lik iz drame „Evica Gubčeva“, Stanka je iz romana „Tajna krvavog mosta“, kontesa Nera je iz romana „Grička vještica“, Ksenija je iz romana „Republikanci“, Jadranka je iz

romana „Jadranka“, Dorja je iz romana „Plameni inkvizitori“ i Gordana je iz romana „Gordana“. Čuli smo za roman „Tajna krvavog mosta“ jer smo o njemu razgovarali na satu Hrvatskog jezika, ali većina drugih podataka nam je bila nova. Uz zanimljivu priču o svakoj junakinji, na projekciji su bile njihove slike. Marija Jurić Zagorka borila se za pravo glasa žena pa nije neobično da su junakinje Zagorkinih djela hrabre, snažne i osviještene, a bile su i uzor mnogim ženama njenog, ali i današnjeg vremena. Radnja Evice Gubičeve odvija se za vrijeme Seljačke bune, iako je tada vladao stereotip da se žena ne tiču nikakve bune, Evica prkosi tradiciji i dokazuje da glad jednako osjećaju žene i djeca. Stanka ostaje u muškom odijelu, ali jedino tako siromašna djevojka može živjeti, a da je nitko ne napastuje. Mlada kontesa Nera širila je nauku o tome da vještrice ne postoje i time osuđivala čin kažnjavanja žena prozvanih vješticama. Jadranka želi da je ženin miraz njeno znanje i poštenje, a Gordana svoju sreću žrtvuje za i slobodu svoje domovine, predstavlja odricanje, a ne užitak.

8. a na predavanju

Nakon govora o likovima iz romana, naučili smo nešto novo o autorici zanimljivim činjenicama iz njenog vremena. Jeste li znali da žene nisu smjele biti novinarki? Smatralo se da žene tog vremena nisu jednako sposobne i pametne kao muškarci, ali Zagorka je željela raditi i živjeti od svog rada te nije htjela ovisiti o drugima. Na kraju predavanja mogli smo postavljati pitanja i saznali smo da su predavačice na fotografijama sa slajdova. Takve fotografije koje izgledaju u duhu Zagorkina vremena, napravio je Vintage photo studio.

Nissa Orehovec, 8. a

Čuvarice vremena: „Kontesa Nera“
Fotografija: Vintage Photo Souvenir

Čuvarice vremena: „Dorja“
Fotografija: Vintage Photo Souvenir

Čuvarice vremena: „Stanka“
Fotografija: Vintage Photo Souvenir

Svjetski dan knjige

Dan knjige na Pešči

Učenci šestih razreda obilježili su Dan knjige s učiteljicom hrvatskog jezika Martinom Hainešek. Sudjelovali su u književnoj šetnji s učenicima iz okolnih škola u sklopu događaja Dan knjige na Pešči.

Stella Brajko, Klara Šarec, Anela Bilandžija, Petra Stipančić, Nika Vuković i Marko Kljajić kao pobjednici na kvizu

Učenci iz različitih škola s Peščenice okupili su se 23. travnja 2024. godine, na Svjetski dan knjige, kako bi zajedno sudjelovali u događaju Dan knjige na Pešči. Šetali su po kvartu, a kada bi stigli do klupe sa stihovima ili citatom iz nekoga romana, učenci bi pročitali pjesmu ili ulomak romana. Neki su učenci pročitali nekoliko rečenica o književnicima čiji su citati postavljeni na klupe. Šestero učenika šestih razreda naše škole

dobilo je zadatak naučiti i pročitati pjesme odabranih književnika čiji su citati postavljeni na pločice klupa na Šetalištu Vesne Parun i Šetalištu Ranka Marinkovića. Učenci koji su sudjelovali su: Anela Bilandžija, 6. a, Stella Brajko, 6. a, Marko Kljajić, 6. b, Petra Stipančić, 6. b, Klara Šarec, 6. a i Nika Vuković, 6. b.

Nakon šetnje, učenci su stigli do knjižnice S. S. Kranjčevića u kojoj su se počastili grickalicama i družili s učenicima iz drugih škola. Sudjelovali su i u književnom Kahoot kvizu o književnicima i djelima iz kojih su preuzeli citate za klupe. Učenci 6. b osvojili su prvo mjesto.

Taj je događaj bio medijski popraćen pa su Anela, Stella i Klara dale izjave za HRT koje su bile prikazane u nekoliko emisija.

Cilj Dana knjige bio je potaknuti djecu na čitanje, a Cesarići su se vratili u školu obogaćeni novim iskustvima i znanjem.

Nika Vuković, 6. b

Nika Vuković, 6. b na Danu knjige

Novinari na Interliberu

Skroz smo popaulinili!

Učenci Novinarske skupine išli su na Interliber kako bi upoznali i vidjeli spisateljicu te učiteljicu Sanju Polak. Mozaik knjiga omogućila je i organizirala druženje s autoricom.

Dana 10. studenoga 2023. bili smo na Interliberu s Novinarskom skupinom i učiteljicom Ivanom Caktaš. Taj dan tamo je bila i Sanja Polak (spisateljica Dnevnika Pauline P.) pa smo saznali neke stvari o njoj i o njezinim knjigama. Prvu knjigu Dnevnik Pauline P. napisala je prije skoro 25 godina (2000. godine). Ukupno je napisala sedam dnevnika Pauline P. i Sanja Polak našalila se da je u Hrvatskoj sve tada popaulinilo. Neki njezini likovi nastali su po stvarnim osobama kao stvarni Jan, stvarna Ema i stvarna Paulina. Mali Jan inspiriran je dječakom koji je na druženju sa Sanjom Polak poželio imati svoju priču. Njime poručuje da su djeca hrabra i mudra i sve probleme mogu sama riješiti. Upoznala je i djevojčicu koja je recitirala njezinu knjigu napamet, bila je hrabra i po njoj je nastala knjiga Mala Ema straha nema. Njezina kći Paulina bila je još mala beba kada je Sanja o njoj napisala knjigu. Paulina sada ima 25 godina i već je završila fakultet.

Kasnije na Interliberu Sanja Polak postavila je nekoj djeci pitanje: „Što vama znači čitanje i zašto je važno?“

„Čitanje je važno za 5 iz ispita“, rekla je jedna učenica.

„Čitanje smiruje um“, odgovorio je drugi učenik.

„Čitanje je važno da proširimo rječnik“, nadovezao se učenik.

„Čitanje je važno da naučimo nove stvari“, odgovorio je netko iz publike.

Govorili su redom učenici iz različitih škola i davali su drugačije odgovore.

Lijepo je razgovarala s nama i saznali smo mnogo zanimljivosti. Jeste li vi znali da je Sanja Polak zapravo učiteljica i da predaje 2. b razredu ili to da je ona zapravo iz Vrapča? Sanja Polak napisala je knjigu koja se zove *Nogomet za pet*. Neka su djeca na jednom književnom susretu rekla: „Dajte napišite mušku knjigu!“ Željeli su knjigu o nogometu i tako je nastala ta knjiga. Kada smo završili s Interliberom, otišli smo na ručak i nakon svega toga vratili smo se autobusom i tramvajem natrag do škole.

Borna Čulig, 5. a

Bruna Vlahović, Nika Vuković, Borna Čulig i Tara Lozić sa Sanjom Polak

U učionici bez mobitela!

Novost je da učenici ne koriste mobitele u školi od 2. listopada 2023. godine. Novinar Borna Čulig iz 5. a razreda je napisao svoj osvrt na novu situaciju i proveo anketu među učenicima 5. – 8. razreda.

Vrlo nedavno, mobiteli su se prestali koristiti u školi što znači da ih (osim putnika) uopće ne smijemo nositi u školu.

Ali, što se događa?

- 1) Nastaje „sve i svašta“ pod odmorima jer učenici nemaju ništa drugo za raditi. Neki učenici čak rade i opasne stvari.
- 2) Nekim učenicima (npr. meni) postaje prilično dosadno pod odmorima.
- 3) Prije ukidanja mobitela pod odmorima smo gubili vrijeme na zabavan način, a sada... sada samo gubimo vrijeme.

Dobra je ta promjena, pod nastavom... ali ne i pod odmorima.

Učenici su ponekad umorni od škole i trebaju se odmoriti. Kakvi su to odmori na kojima se ne možeš odmoriti? Također, ta promjena donosi i neke probleme - ponekad možda moramo nešto pogledati na mobitelu, kao neke hitne poruke ili nešto *važno* moramo poslati roditeljima. Ponekad mobiteli dobro posluže za fotografiranje zadaće ili nečega što smo radili u školi.

Ovo je samo moje mišljenje. Možda se neki slažu s tom promjenom, a neki ne. Proveo sam anketu u školi da vidim što drugi učenici misle o toj temi.

Borna Čulig, 5. a

Anketa je provedena među učenicima od 5. do 8. razreda. Anketi je ukupno pristupilo 100 učenika škole i cilj joj je vidjeti mišljenja učenika te nastale promjene.

Anketa o upotrebi mobitela u školi

1. Druže li se učenici češće otkada ne koriste mobitele u školi?

Većina učenika (njih 52 %) smatra da se učenici češće druže otkada ne upotrebljavaju mobitele, a 34 % učenika ne slaže se s tom tvrdnjom. Učenici su uz odabir odgovora mogli dodati i svoje mišljenje. Neki od komentara na pitanje su: „Možda se družimo malo manje jer ne možemo jedni drugima pokazivati stvari o kojima bi razgovarali.“, „Svejedno je koristimo li mobitele ili ne, družimo se ‘tak i ‘tak.“ i „Mislim da ima malo više agresije.“

2. Koncentriraš li se bolje na gradivo bez mobitela?

Manji dio učenika, njih 29 % vidi poboljšanje u koncentraciji, a 53 % učenika navodi da nema bolje koncentracije. 18 % učenika ne vidi razliku. Učenici navode svoja mišljenja na pitanje: „Samo na nekim predmetima.“, „lonako ga nisam puno koristio pa mi je svejedno.“, „Ne mogu procijeniti.“ i „Isto se koncentriram i bez njega.“

3. Misliš li da je potrebno zabraniti mobitele svim učenicima u školi?

Manji broj učenika smatra da nitko ne bi trebao koristiti mobitele u školi (18 %), a 76 % učenika ne slaže se s time. Samo 6 % učenika nije znalo kako odgovoriti na to pitanje. Ovo su obrazložena pojedinih učenika: „Onima koji imaju loše ocjene.“, „Mislim da ne bi bilo dobro da se zabrane, ali događalo se npr. da se neki učenici snimali druge bez dozvole.“, „Putnicima ne, ali moraju ih ostaviti kod pedagoga.“, „Mislim da ne zato

što nije fer da jedni učenici ne smiju nositi mobitele, a drugi nose i redovito ih koriste.“ i „Samo onima koji su na njemu pod satom.“

4. Je li ova promjena utjecala na ponašanje učenika?

40 % učenika vidi promjenu u ponašanju, 47 % ne vidi i 13 % smatra da je sve isto kao prije. Pojedini komentari učenika su: „Neki učenici su ga tajno koristili za igranje igrice u toaletima.“, „Da, ali na gore.“ i „Na neke da, na neke ne, neki učenici i dalje prolaze po školi s mobitelom u ruci bez upozorenja.“

5. Koje su pozitivne promjene nastale zbog zabrane mobitela? Navedi primjer.

Ovo pitanje je zahtijevalo kratak odgovor učenika. Ovo su neki od mnogih odgovora:

- „Više se družimo i pričamo pod odmorom, a ne igramo se na mobitelima.“
- „Nastale su promjene ponašanja učenika.“
- „Nisam primijetila nikakve promjene.“
- „Ne zvone mobiteli tijekom nastave.“
- „Više ne snimaju profesore za društvene mreže.“
- „Da, učenici više razgovaraju.“
- „Nitko nije na mobitelu.“
- „Više se možemo družiti i učiti za sat.“
- „Nitko te ne smije i ne može slikati bez da ti to želiš.“
- „Više drže glavu gore i normalno hodaju.“
- „Više se ne fokusiraju na igrice nego razgovaraju s prijateljima.“
- „Na hodniku se međusobno ispitujemo gradivo sljedećeg sata.“
- „Pa bolje se koncentriramo na gradivo, odmori nam dulje traju, ne provodimo cijelo vrijeme nad mobitelima.“
- „Manje smo izloženi zračenju.“
- „Nema ih. Djeca su samo tužnija što ne mogu igrati Brawl stars na zahodu.“
- „Više druženja učenika, manje cyberbullyinga, češće praćenje nastave.“
- „Više druženja, ali u isto vrijeme isto veći broj svađa.“
- „Nema trošenja školskog sata na to tko ima mobitel sa sobom.“

6. Jesu li nastale neke negativne promjene kod učenika tijekom trajanja zabrane mobitela? Ako jesu, navedi primjer.

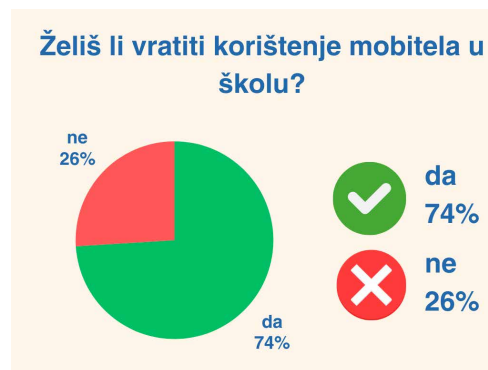
- „Da, bilo bi manje gluposti po školi jer kad nema mobitela, učenicima je dosadno.“
- „Mislim da se nisu dogodile nikakve negativne promjene, ali neki se učenici ne pridržavaju tog pravila.“

„Kada neki učenik ide na dopunsku iz matematike u 7:15 ujutro hoda u školu bez mobitela i može se osjećati prestrašeno/neugodno ako negdje trebaju otići nakon škole bez da svraćaju doma sada ne mogu jer nemaju mobitel i ne mogu se javiti roditeljima.“

- „Da, učenici se više tuku u školi.“
- „Pronalaze neprimjerene načine za zabaviti se.“
- „Neki učenici se ljute na tu zabranu, ali ne znam zašto.“
- „Dečki se naguravaju i tuku po hodnicima nakon zabrane mobitela.“
- „Ako bi na satu htjeli saznati nešto više o nekoj temi, to bi morali odraditi profesori na računalu, teže je doći do nekih informacija, ne možemo slikati ploču i prepisati doma ako nešto nismo stigli, ako netko ima neki problem koji ne želi dijeliti ni s kim osim s roditeljima, ne može im se javiti...“
- „Nedostaje nam mogućnost da snimimo nešto smiješno ili da se fotografiramo zajedno za uspomene, to možemo samo nakon nastave, a najzabavnije i najsmešnije situacije najčešće se događaju za vrijeme odmora.“
- „Jesu, sve više učenika je loše raspoloženo.“
- „Pa pomalo nestaje tema za razgovor jer si ne možemo pokazati ono što nas zanima i što bi potaknulo razgovor.“
- „Neki učenici poskrivečki koriste mobitele pod odmorom, a neki i pod satom.“
- „Da, uništio nam se „snapscore“.“
- „Dorada pod odmorom.“
- „Mislim da nisu nastale nikakve negativne promjene.“
- „Nekim učenicima je potrebno imati mobitel sa sobom ali sada ne smiju i korištenje mobitela je suvremeni način komuniciranja.“
- „Postali su usamljeni.“
- „Ludaštvo!“
- „Mobiteli mogu imati korisnu ulogu u obrazovanju, kao alat za pristup informacijama, istraživanje, organizaciju, pa čak i kao pomoć u učenju jezika ili matematike putem odgovarajućih aplikacija. Također, u slučaju hitnih situacija, mobitel može biti koristan za komunikaciju s roditeljima ili autoritetima u školi.“
- „Neki su do kasno u školi (naprimjer do pet popodne) i ne mogu se javiti roditeljima, ako trebaju ostati još dulje.“
- „Da, samo se svi ljute na profesore zbog zabrane.“
- „Ne možemo zabavnije učiti neke nove stvari npr. ne možemo igrati Kahoot.“

7. Želiš li vratiti korištenje mobitela u školu?

Većina učenika (74 %) izrazila je želju za vraćanjem mobitela u školu.

Borna Čulig, 5. a

Predstavljanje slikovnice „Ajla i samoborske legende“

Književni susret s umjetnikom Ivanom Šivakom

Umjetnik Ivan Šivak predstavio je svoju slikovnicu „Ajla i samoborske legende“ u školskoj knjižnici 12. lipnja 2024. godine.

Ivan Šivak je umjetnik, ilustrator, animator i autor stripova. Završio je Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Zanimljiva je činjenica da je dizajnirao kovanicu od dva eura. Došao je u školu predstaviti svoju slikovnicu „Ajla i samoborske legende“. Ajla je glavni lik i ona je vodena vila. Autor nam je rekao da avanture za njega moraju bit smiješne i unutar Hrvatske. Spomenuo nam je da su u njegovim djelima samo životinje unutar Hrvatske kao fazan, medvjed, zec i slično. Svaka slikovnica mora biti poučna tj. mora poučavati. Ajla će u svakoj priči pasti, ali onda ustane i bude bolja.

Ajla ima malu škrinjicu u koju stavlja svoje stvari s putovanja. Slikovnica je uspješna i prodano je svih 500 primjeraka, a uskoro izlazi druga edicija. Ideju za likove dobio je nakon što je u Samoborskom rudniku svete Barbarare prvi put čuo legendu o Bergmanima. Prije pisanja knjiga za djecu bavio se dizajniranjem videoigara. Hrvatska narodna nošnja inspirirala ga je za dizajn odjeće likova. Cijela slikovnica nacrtana je digitalno. Ovaj susret bio je jako zanimljiv i bilo je to lijepo iskustvo.

Lukas Šoić, 5. b

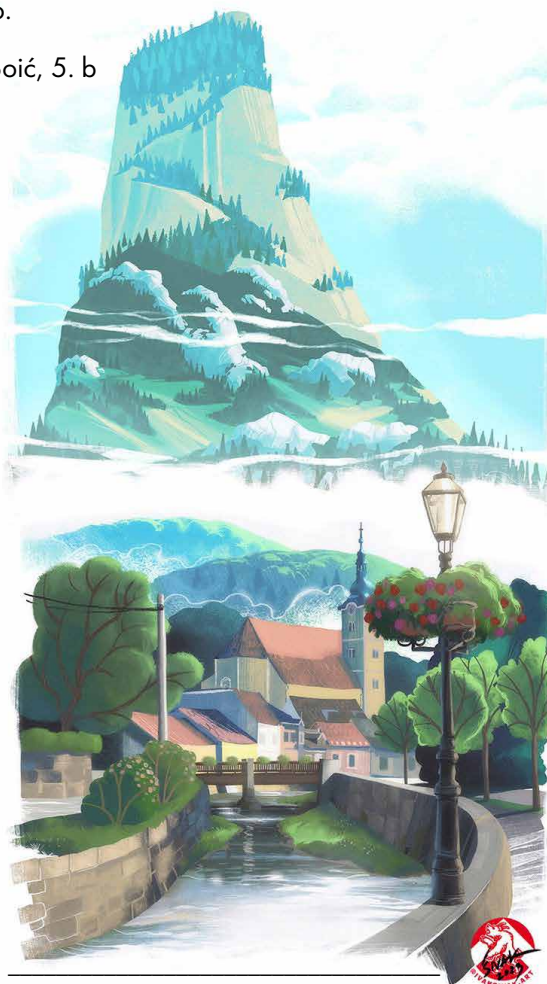

Novinari i gospodin Ivan Šivak

Umjetnik Ivan Šivak na predstavljanju slikovnice

Mala vila Ajla

Poznata Samoborska šetnica kao ilustracija u knjizi

Poslije kiše dolazi sunce

Dan škole održao se 13. lipnja 2024. uz mnoge radionice.

Mogli ste raditi što god poželite, bilo je radionica izrade igračaka, izrade origamija, izrada cvijeća od tkanine, izrade vlastite predstave, izrade nakita i mogli ste ići na geografski kviz. Mogli ste vidjeti izložbu retro računala, stare zaboravljene igre, izložbu mikroskopa, promociju školskog časopisa „Slap“ i edukaciju o prvoj pomoći. Učenici su trčali u paru, kuglali, igrali graničara, sudjelovali u nogometnom i odbojkaškom turniru. Išao sam na kuglanje, izložbu mikroskopa i izložbu retro računala. Najviše su mi se svidjela računala jer sam imao priliku vidjeti kako je prije izgledalo igranje igrice i bilo mi je jako zabavno. Svidio mi se Dan škole, ali u početku je padala kiša i to mi se nije svidjelo. Puno radionica održavalo se vani pa je kiša zasmetala. Učitelji su premjestili radionice u školu da ne bismo pokisnuli. Bilo mi je na kraju odlično jer je kiša prestala i priredba je bila vani pa se čulo kako pjevam duet. Nakon predstave i nastupa zbora, dobili smo veliki pljesak publike.

Leon Samarin, 5. a

Učenice 4. b razreda na radionici "Koinobori" (papirnatog zmaja)

Likovna grupa s učiteljicom Danicom Bobinac na radionici "Cyanotype" (slikanja suncem)

Lucian Borković i Ivan Roso na izložbi starih računala

Učenice šminkom rade rane za prvu pomoć

Predavanje o nigerijskoj kulturi u školskoj knjižnici

Učitelj glazbene kulture, Tvrtko Hrelec i školski zbor

Izložba mikroskopa

Izložba starih računala u školi

RETRO JE IN

Učenik Leon Samarin iz 5. a razreda intervjuirao je Tomislava Talana, predstavnika Udruge Retro info, povodom 40. obljetnice Tetrisa. Tomislav je održao izložbu za Dan škole i donio razna retro računala i konzole na kojima su učenici mogli igrati videoigre. Računala su spojena na starije verzije televizora kako bi se u potpunosti prènio duh vremena. Učitelj informatike Goran Mučnjak poziva Udrugu Retro info već drugu godinu zaredom i nadamo se da će ova zabavna, obrazovna te posjećena postava postati tradicionalna u našoj školi.

Leon: Dobar dan, želio bih Vas intervjuirati za školski časopis „Slap“. Možete li se predstaviti za naše čitatelje?

Tomislav: Dobar dan, zovem se Tomislav Talan i predstavnik sam Udruge Retro info. To je jedina udruga u Hrvatskoj koja se bavi skupljanjem starih računala, kalkulatora, videoigara i sličnih naprava.

Leon: Kako ste se odlučili uopće baviti skupljanjem starih računala?

Tomislav: Jednostavno se time bavim još otkada sam

bio „klinac“. Davnih osamdesetih godina počeo sam se time baviti i cijeli svoj život sam u računalima i to mi je veliki hobi. Znači, sakupljam stare kalkulatore, imam čak i Muzej digitrona u Bujama, imamo još jedan muzej u Rijeci, a u Zagrebu nemamo, ali zato rado prezentiram u školama. Trend je retro, znači ljudi skupljaju svašta, stare automobile, bicikle, računala i videoigrice. Trend je pokušati očuvati sve to skupa od zašorava i prezentirati, naravno.

Leon: Kažete da se još od djetinjstva bavite skupljanjem računala. Koje vam je najstarije računalo koje imate?

Tomislav: Eh, pa sad ovisi što ćemo reći da je računalo. Znači, ako su neka mehanička računala, ta mehanička računala mogu biti iz dvadesetih godina prošlog stoljeća, pa onda nekakva elektronička računala, a ako ćemo reći da je kompjutor računalo, to je onda negdje otprilike 1977. – 1978. godine. To su prvi kompjutori tj. računala.

Leon: Je li vam to računalo bilo prvo?

Tomislav: Moje prvo računalo bilo je Sinclairova, to je mali kućni kompjutor ZX81 i kupio sam ga 1982. ili 1983.

Leon: Koje vam je najskuplje računalo koje imate?

Tomislav: To je relativno jer ne bih točno znao koje je najskuplje, ali uglavnom ima ih nekoliko. To su rijetka domaća računala koja su se radila u 80-im godinama u Hrvatskoj, koja su recimo vrijedna nekoliko tisuća eura po komadu, a isto tako ima nekih stranih računala koja isto vrijede otprilike toliko. Znači, to je otprilike to. Nemamo onakav Apple 1 koji košta pola milijuna.

Leon: Izlažete li i donosite li ta računala po cijeloj Hrvatskoj ili samo u Zagrebu?

Tomislav: Sad u sklopu ovog projekta, točnije STEM projekta Retro bit, idemo po cijeloj Hrvatskoj jer je to tako u projektu predviđeno, da to populariziramo kao STEM znanost po osnovnim, srednjim školama i po fakultetima.

Leon: Idete li i na rođendanske zabave?

Tomislav: Zanimljivo. Hajde, recimo da, nisu rođendanske zabave, ali su nekakvi poslovni domjenci, skupovi i takve slične stvari, a možemo i iznajmiti opremu. Ako netko baš hoće za rođendan, nije uopće problem, iznajmit ćemo nekoliko uređaja.

Leonid Kylynch, 5. b igra Tetris

Leon: Jeste li imali priliku sudjelovati na nekim velikim i poznatim događajima poput Infogamera?

Tomislav: Mi smo na Infogameru od prve godine, točnije od prve do zadnje. Mi imamo naš prostor koji se zove Retro Gamer, tamo imamo te naše uređaje, nešto je izloženo, nešto je pod debelim staklom, nešto je ovako na raspolaganju da se može igrati. Obično imamo turnir u Tetrisu koji je jako posjećen i jako zanimljiv, tu čak i dajemo i neke nagrade, tako da posjećujemo sve te skupove. Zadnji skup na kojemu smo sudjelovali je Sferakon.

START

GAME
OVER

Leon: Mnogi ljudi koriste vaša računala. Što radite kada se računalo pokvari? Odnosite li računala na servis ili ih popravljate sami?

Tomislav: Imamo čovjeka koji je dobar električar, bivši glavni inženjer razvoja Dokinga koji se razumije u to i ako nešto „krepa“, on će to u 90 % slučajeva popraviti, a imamo dovoljno uređaja da možemo dijelove vaditi i stavljati. Tu se stvara dosta veliki problem, a pogotovo s monitorima. Teško je pronaći neke dijelove. To je jednostavno tako, kada nešto „crkne“, nema više tu spasa. Ali eto, pokušavamo se čuvati kako god možemo.

Leon: Je li vam se ikad dogodilo da netko razbije iznajmljeno računalo zbog ljutnje?

Tomislav: Ne znam zašto bi se netko naljutio. Nema se zašto naljutiti, dobro, hajde, može se strgati joystick, recimo. To se i nama zhalo dogoditi, to se zna dogoditi kad se igraš s time, dogodi se da nešto strgaš. Bio bi preskup hobi razbijati takve stvari.

Leon: Koje je Vama najdraže računalo za koristiti?

Tomislav: Najdraži mi je Sinclair ZX Spectrum jer je to moj drugi kompjutor. Prvi kompjutor je bio ZX81 koji je jako skroman, znači nema nikakve tipke, nego ima različite senzorske tipke, ima malo memorije. Poslije je došao Spectrum, 1984. godine, kada sam ga nabavio. To mi je bilo odlično jer je imao grafiku, boju, glazbu, puno više memorije i na kraju sam ga sam programirao.

Leon: Koja Vam je najdraža igrica?

Tomislav: Ima ih mnogo. To može biti Tetris, Dr. Mario, običan Super Mario, neke igrice sa Spectruma kao Manic Miner. Ovisi na kojoj platformi su i kakve su, teško je za izdvojiti. Svakako tu spadaju Wolfenstein 3D, Duke i Dune. Nove igrice baš i ne igram, ipak sam retro.

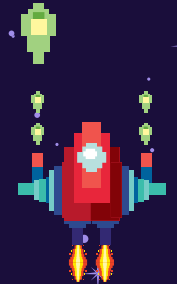
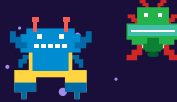
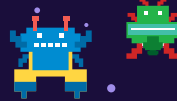
Leon: Za kraj, biste li mogli nešto reći o 40. obljetnici Tetrisa?

Tomislav: Da, 1984. je napravljen Tetris, ali zanimljivo je da tek nekoliko godina kasnije postaje komercijaliziran. Znači, Pajntov ga je napravio na nekom ruskom računalu i praktički nitko nije znao za to. Kada su zapadnjaci saznali za to, onda počinje cijela priča kako su se borili oko tog Tetrisa. Postavljalo se pitanje tko ima pravo za Tetrisom, je li to Nintendo, je li Atari ili ipak netko treći. Tetris je zapravo postao poznat kada ga je „brendirao“ Nintendo i kada su ga stavili na Game Boy. Bez obzira čija je igrica, ona je bila veliki dio mog djetinjstva, a tu je i u mojoj sadašnjosti. Izložena računala i igre su most između prošlosti i sadašnjosti. Svaki predmet čuva neku svoju priču i nema ništa ljepše nego podijeliti to s drugima.

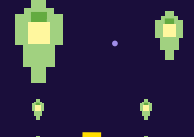
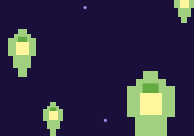
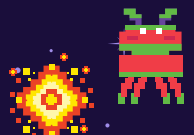
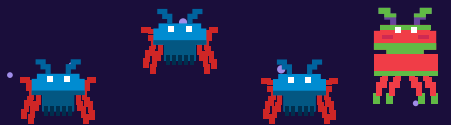
Leon: Hvala Vam na lijepom razgovoru!

Tomislav: Nema na čemu. Danas ćemo biti na televiziji pa pogledajte i poslušajte više o našem radu na HRT-u 1 u emisiji „Godina igre“.

Leon Samarin, 5. a

Leon Samarin, 5. a i Luka Šoić, 5. a igraju Tetris

Mladi protiv virtualnog nasilja

Završnica YAB projekta

YAB je Erasmus+ projekt koji obrazuje učenike, učitelje i roditelje o zlostavljanju te virtualnom nasilju, a završio je ove školske godine u našoj školi. Projekt je trajao od 1. ožujka 2022. do 18. siječnja 2024.

MULTIPLIER EVENT

Četvrtak, 18.1.2024. | 17.00
Osnovna škola Dobriše Cesarića
K.Š.ĐALSKOG 29, 10000 Zagreb

POZDRAVNA RIJEČ
17.00-17.10

PROBLEM ZLOSTAVLJANJA MEĐU UČENICIMA
17.10-18.30
Jelena Maričić, doc.dr.sc.
Ana Dokler, dipl.nov.

DISKUSIJA
PREDSTAVLJANJE ANTI-BULLYING KAMPANJA UČENIKA
18.30-18.45

YAB DIGITALNA PLATFORMA ZA EDUKACIJU UČENIKA I UČITELJA
18.45-19.00

ZAVRŠNA RIJEČ I DRUŽENJE

Sve informacije o projektu i događanju možete dobiti pozivom na broj 095 377 2220.
Za potrebe vođenja projekta događanje će se fotografirati, a prisutni će svoju prisutnost dokazati potpisom na potpisnu listu. Ukoliko ne želite biti na fotografijama molimo vas da to prije početka događanja najavite osobi koja će fotografirati kako bismo vam pronašli odgovarajuće mjesto.

Sufinancirano sredstvima programa Europske unije Erasmus+

Promotivni letak

Prevenција nasilja

Psihologinja i redovna profesorica na Fakultetu hrvatskih studija, Jelena Maričić održala je predavanje o prevenciji nasilja povodom završetka projekta 18. siječnja 2024. u školi. Poučila je učenike, učitelje i roditelje o prevenciji nasilja, prepoznavanju nasilja i kako reagirati u slučaju

nasilja. Navodi različite vrste nasilja kao što su izravna, neizravna, elektronička, proaktivna i reaktivna. Poručuje da treba dati jasnu poruku da nešto nije u redu pri pojavi nasilja. Ako dozvoljavamo agresiju prema ikome, dozvoljavamo je općenito.

Ključno je primijetiti događaj, interpretirati događaj kao nesretan, preuzeti odgovornost za pružanje pomoći i odlučiti se za pružanje pomoći. Znanje o pružanju pomoći podrazumijeva educiranje o prevenciji i reagiranju na vršnjačko nasilje, upoznavanje novih tehnologija i načina njihovog korištenja te upućivanje stručnjacima.

Temeljne potrebe čovjeka

Prof. Maričić nabroja potrebu za pripadanjem, moći, zabavom i slobodom kao temeljne potrebe čovjeka. Zdravi način zadovoljavanja potreba je da trebamo pokušati otkriti koja potreba nije ostvarena. Prema navedenom, u slučaju pojave nasilja, trebamo prepoznati potrebu žrtve i tome dati važnost.

Što ne činiti u slučaju nasilja?

Nasilje se ne smije zanemarivati, ne smije se tolerirati nasilje prema nekome i ne smije se uvjeravati žrtvu da je preosjetljiva. Nije preporučljivo tražiti od žrtve da uputi određene riječi svom nasilniku i treba paziti da ne pretjerujemo s izražavanjem osjećaja pred žrtvom.

Kako djecu i mlade poučavati o sigurnom korištenju interneta?

Iduće predavanje održala je Ana Dokler, glavna urednica portala medijskapismenost.hr i koordinatorica

projekta Dani medijske pismenosti. Iznosi podatak o istraživanju Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba i Hrabrog telefona iz 2013. koji pokazuje da su djeca koja trpe elektroničko nasilje tjeskobnija (anksioznija), pokazuju više simptoma depresije, osjećaju više ljutnje i sklonija su neprihvatljivim ponašanjima od svojih vršnjaka. Ana je ponudila korisne materijale na stranici medijskapismenost.hr pod rubrikom „sigurnost na internetu“ i obrazovne materijale sklopljene na Dane medijske pismenosti.

Jelena Maričić pred punom učionicom zainteresiranih roditelja i učenika

Antibullying kampanja učenika

Nakon održanih predavanja, došao je red i na učenike škole. Učenici sedmih, šestih i četvrtih razreda snimali su kratke filmove kao dio antibullying kampanje i premijerno ih pokazali prisutnima. Predstavljena su tri kratka filma: „Why not to be positive?“, „Dyslexia“ i „Fashion drama“. Učenici su dobili veliki pljesak publike, a mogli su i proslaviti svoj uspjeh tortom.

Ivana Caktaš, učiteljica hrvatskog jezika

Filmom protiv internetskog nasilja

„FASHION DRAMA“

Učenice 6. b razreda snimile su film „Fashion drama“ uz pomoć učitelja glazbene kulture Tvrta Hreleca i učiteljice njemačkog jezika Margarete Došlić. Film govori o skupini prijateljica koje preko internetskih grupa i društvenih mreža ismijavaju učenicu Elu. Učenica Nika Vuković prenosi svoje iskustvo sa snimanja filma.

Tessa Zara Zdraveva Šarić šminka Brunu Vlahović

U siječnju 2024. godine počeli smo snimati film „Fashion drama“ kao dio projekta YAB (Young Ambassadors Against Bullying and Cyberbullying). Zadatak je bio stvoriti film koji informira o nasilju na internetu.

Snimao je učitelj Tvrta Hrelec, a učiteljica Margareta Došlić bila je glavna redateljica. U filmu su sudjelovali: učiteljica Došlić kao glavna redateljica, učitelj Hrelec koji je snimao film i montirao ga, Tessa koja nas je šminkala te Bruna Vlahović, Tena Ilkov, Petra Stipančić, Leona Petrović, Ivan Abramović, Ivor Kolar, Robert Frouth i ja kao glumci. Na satu Građanskog odgoja razrednica nam je objasnila zadatak, a mi smo (razrednica, Bruna i ja) u nekoliko minuta smislile radnju.

U filmu, Roberta i njezine dvije prijateljice, Marta i Rita, anonimno putem interneta ismijavaju način na koji se Ela oblači. Marija pokušava upozoriti Elu na njihove postupke, ali Ela joj ne vjeruje. Kada Ela sazna da su ju ismijavale njezine najbolje prijateljice, potrči na krov škole s namjerom da skoči, ali Marija ju zaustavi. Marta snima cijeli taj događaj i šalje ga Roberti, koja ga pogleda i shvati da je pretjerala.

Prije snimanja filma, morali smo napisati scenarij, za što se pobrinula razrednica. Šminkala nas je osmašica Tessa Zara Zdraveva Šarić. Na filmu smo radili nekoliko mjeseci, ali snimanje je trajalo tri dana. Nakon što smo dovršili snimanje filma, otišli smo u profesorov studio snimiti glasove. Htjele bismo napraviti novi film sa sličnom temom u bliskoj budućnosti.

Pouka filma je da su svi različiti i ne smijemo ih ismijavati zbog toga što su drugačiji.

Nika Vuković, 6. b

Režiraj promjenu

Snimanje filma „Disleksija“ protiv vršnjačkog nasilja

Učenice 7. b razreda snimile su kratki film uz pomoć školske knjižničarke Antonije Lujanac i u ovom tekstu dijele svoja iskustva sa snimanja filma. Film prikazuje učenicu s disleksijom i učenike iz njezinog razreda koji pišu loše stvari o njoj u internetskoj grupi. Cilj filma je prevenirati vršnjačko nasilje.

Film o vršnjačkom nasilju odlučile smo snimiti s knjižničarkom kako bi se smanjilo zlostavljanje u školama. Nasilničko ponašanje predstavlja velik problem i sve mlađa djeca se susreću s njim. Ovim filmom željele smo skrenuti pažnju na negativne posljedice zlostavljanja.

Za snimanje filma bila nam je potrebna oprema: mobitel i mikrofon za snimanje zvuka. Počele smo sa snimanjem u jesen 2023. godine i bilo nam je potrebno otprilike mjesec dana da ga snimimo i završimo. Snimale smo film u školi i oko nje. U filmu su sudjelovale učenice 7. b razreda, a to su: Maša Puljević, Petra Kvesić Lozić, Ivona Đurinek, Lila Zandomenigo i Riana Smokrović. U procesu izrade pomogla nam je knjižničarka Antonija Lujanac. Prije početka snimanja filma dogovorile smo scenarij. Imale smo nekoliko ideja, ali usuglasile smo se na kraju i odabrale temu disleksije. Knjižničarka nam je pomogla u pisanju scenarija i stavljanju naših ideja na papir. Film nije bilo teško snimati, ali bilo je malo naporno stalno ponavljati neke scene. No nismo odustajale, snimale smo dok sve nismo bile zadovoljne snimkom. Nakon snimanja uslijedila je montaža.

Kada smo prvi put vidjele film u cijelosti, bilo nam je neugodno. Svidio nam se, ali nije lako gledati i slušati sebe na ekranu. Nakon nekoliko gledanja i velike premijere, film nam se počeo sviđati i ponosne smo na njega. Zadovoljne smo filmom i drago nam je što smo ga snimile. Na promociji filma, nakon predavanja o

vršnjačkom nasilju, dobile smo veliki pljesak od barem 50 prisutnih ljudi pa vjerujemo da smo odradile dobar posao.

Pouka filma je da ne treba maltretirati djecu koja su drugačija i koja imaju nekih problema. Bilo nam je važno skrenuti pažnju na to da nasilje nije samo fizičko. Osim fizičkog nasilja tu spadaju i razni drugi oblici nasilja poput ogovaranja, zlobnog tračanja, širenja laži o nekome, vrijeđanja, omalovažavanja, ismijavanja, ignoriranja, uzimanja stvari ili iznuđivanja novca, prisiljavanja na nešto što ne želiš... Bojimo se da naš film neće baš puno utjecati na sprječavanje vršnjačkog nasilja, ali nadamo se da će ipak barem malo pomoći.

Tena Ilkov, Nika Vuković i Bruna Vlahović na snimanju

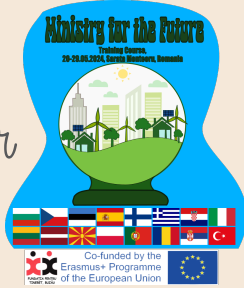
Ako osvijestimo barem neko dijete, učinile smo mnogo. Savjet koji bismo dale drugim učenicima koji snimaju film je da budu strpljivi i da se ne srame. Najbitnija je poruka koju će poslati svojim filmom.

Petra Kvesić Lozić, 7. b

Smanjimo otpad, iskoristimo resurse

Projekt „Ministry for the future“

Učiteljice Vlatka Bilić iz Osnovne škole Ivana Gundulića i Margareta Došlić iz Osnovne škole Dobriše Cesarića iz Zagreba bile su na devetodnevnoj edukaciji u sklopu Erasmus + tečaja za edukaciju mladih u Rumunjskoj.

Iz 16 država bilo je po dvoje sudionika, a ujedno je ovo bio i stoti projekt organizacije iz Buzava. Tema edukacije je „Ministry for the Future“, odnosno riječ je o tečaju koji je usmjeren na osvješćivanje mladih o cirkularnoj ekonomiji te ga je, kao takav način djelovanja potrebno implementirati u obrazovanje i u rad s mladim ljudima.

Učiteljica Margareta Došlić na eko radionici

Tijekom boravka učiteljice su kroz projektnu nastavu usvajale metode kako najbolje učenike osvijestiti o promoviranju održivosti kroz maksimiziranje upotrebe resursa i minimiziranje otpada, kroz inovativne pristupe recikliranju, ponovnoj upotrebi i očuvanju resursa. Takav pristup teži stvaranju zatvorenog ciklusa koji podržava ekološku ravnotežu i ekonomsku efikasnost. Naučeno će učiteljice primijeniti u izvannastavnoj aktivnosti Zajednica aktivnih građana te u radu s ostalim učenicima jer svaka mala promjena ima veliki utjecaj, a cirkularna ekonomija nije samo trend, već nužnost za našu budućnost.

Margareta Došlić, učiteljica njemačkog jezika

Zajedno za ravnopravnost

Projekt „Pokreni solidarnost“

Učiteljica razredne nastave Eni Erceg i učiteljica predmetne nastave Margareta Došlić (njemački jezik i ZAG) ove su školske godine sudjelovale u projektu „Solidarity is About Youth - SAY/PS“ ili u prijevodu „Pokreni solidarnost!“, koji se provodi u Francuskoj, Španjolskoj, Poljskoj, Hrvatskoj, Italiji i Sloveniji.

Učenici 4. a razreda pišu pismo solidarnosti

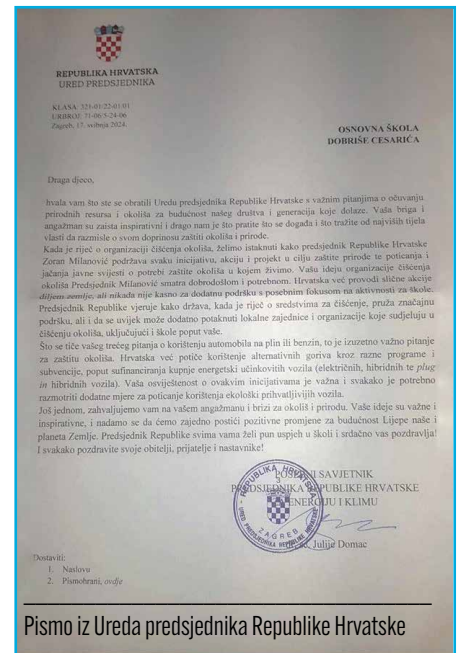
Projekt je izvorno dizajnirala „La ligue de l'enseignement“ u Francuskoj 2002. godine, a od tada se svake godine provodi u Francuskoj kao obrazovni odgovor na rastuće negativne društvene trendove, uključujući rasizam i isključenost.

Projekt naglašava važnost suživota različitih ideja, religija, rasa, statusnih skupina itd. kroz jednostavnu aktivnost za učenike škola koja se sastoji od slanja poruka solidarnosti nasumičnim ljudima u njihovim zajednicama, nalik na ideju „poruke u boci“. Učenike se educira o kritičkom razmišljanju i analizama fotografija prije samog pisanja poruka solidarnosti. S nastavnicima se obrađuju teme kao što su rasizam i diskriminacija, društvene nejednakosti, klimatske promjene, mentalno zdravlje, solidarnost i migracije, ravnopravnost spolova. Aktivnost se provodila u oba 8. razreda tijekom nastave povijesti i ZAG-a. Učenici 4. a razreda također su sudjelovali u projektu.

Sara Žiljak, Ella Tošev, Karla Metelko i Ani Jilek

Tijekom provođenja projekta promatrali su fotografiju poznatog fotografa koja prikazuje iznimno onečišćeno područje. Nakon promatranja, učenici su u skupinama dobro razmislili i sastavili prijedloge što bi svaki stanovnik mogao učiniti da se smanji onečišćenje i da se poboljša trenutno stanje. Prijedloge su zapisali na dobivene razglednice i poslali ljudima za koje misle da mogu utjecati na veliki broj ljudi.

Povratno su dobili vrlo motivirajuće pismo obogaćeno pohvalama iz Ureda predsjednika Republike Hrvatske.

Eni Erceg, učiteljica razredne nastave

Posjeta izložbi

Što bi priroda rekla kada bismo joj postavili pravo pitanje?

Učenicima 5. a razreda posjetili su izložbu „Što bi nam priroda rekla kad bismo joj postavili prava pitanja?“ u pratnji učiteljice Sanje Škreblin i učiteljice tjelesne i zdravstvene kulture Dubravke Basić Vidović. Izložbu je posjetio i učitelj razredne nastave Antonio Perez Mora koji je došao iz Španjolske u posjet našoj školi u sklopu Erasmus + akreditacije.

Izložba je započela na gornjem katu Umjetničkoga paviljona u Zagrebu. Prvo što smo vidjeli na izložbi su ostaci meteorita koji je prvi put u povijesti zapisan u Hrvatskoj. Originalan meteorit je u Beču, a izložena je replika zaštićena staklom. Bile su izložene i prirodoslovne knjige s ilustracijama biljaka i životinja. Dobili smo slušalice iz kojih čujemo kako ženski glas izgovara riječi iz prirode (npr. kora, lišće, trava, kosti, drvo itd.) i slušali smo zvukove prirode koji su bili u pozadini kao zvukovi šuštanja lišća i padanja kiše. Voditeljica nam je govorila kako je voljela biti vani, penjati se po drveću i uživati u prirodi. Bili su izloženi i fosili o kojima nam je govorila. Učiteljica Sanja Škreblin nakon toga je zadala da zauzmemo poze prema slikama na zidu, a slike prikazuju kako bi ljudi izgledali kao korijen mandragore. Pokušali smo osjetiti kako je biti biljka, oponašali smo pokrete biljke pod naletima vjetrova i mijenjali položaje. Idući dio izložbe bio je videozapis i fotografija orangutana Emila. On je bio kućni ljubimac, ali jednoga dana njegov je vlasnik umro pa je Emil morao ići u zoološki vrt. Bio je tužan u zoološkom vrtu, samo je jeo i spavao. Uginuo je od depresije jer je bio jako usamljen. Gledali smo videozapis na kojemu žena radi fitness za pingvine. Voditeljica nam je objasnila zašto to ona radi. Neki ljudi doveli su pingvine u zoološki vrt, ali njima je bilo prevruće tamo i njihov bazen je bio jako malen. Bazeni se zagadio bakterijama i zbog toga su ih morali premjestiti. Objasnili su nam da je

žena na snimci radila fitness za pingvine jer životinje u zatočeništvu dobiju promjenu ponašanja zbog dosade pa tako rade s njima. Na kraju smo oponašali fitness pingvina kako bismo mogli bolje shvatiti kako su se pingvini osjećali. Životinjama treba dati mogućnost kretanja. Kada smo vidjeli sve na izložbi, razmjenjivali smo dojmove i intervjuirala sam Antonija.

Lea: Pozdrav, što mislite o ovom muzeju?

Antonio: Mislim da je prilično zanimljiv jer sve što miješa kulturu i prirodu pomoći će planetu da u budućnosti bolje preživi. Nije samo kultura važna, nego što radimo s njom, to će pomoći planetu, jer smo mi glavni likovi ove priče.

Lea: Vrlo zanimljivo. Što mislite o izloženim knjigama?

Antonio: Pa, knjige još nisam čitao, ali mislim da su, kao sve ovdje, umjetničke, pa sve što je umjetnost može biti zanimljivo bilo kome, bilo kojem turistu ili bilo kojem Hrvatima koji dođe ovamo.

Lea: Dobro, što je vama najzanimljivije?

Antonio: Meni su najzanimljivije školjke, stvarno su prekrasne. Ne samo radi njihovog prirodnog utjecaja, već zbog njihove ljepote. Prekrasne su.

Lea: Što mislite o našoj prirodi?

Antonio: Prirodi općenito ili u Hrvatskoj?

Lea: Mislila sam na prirodu u Hrvatskoj.

Antonio: Kada sam letio avionom ovamo, bio sam oduševljen jer je sve zeleno. Gledao sam jer sam imao roletu pred prozorom i rekao sam: „O, moj Bože, ovdje je sve zeleno, ima puno planina“. Da, lijepo je.

Lea: Hvala Vam na odgovorima!

Antonio: Nema na čemu.

Lea Husejnović, 5. a

Brinimo o napuštenim životinjama

Daj šapi glas

Daj šapi glas je projekt brige za napuštene životinje. Cilj projekta je skupljanje potrepština za napuštene životinje.

U našoj školi skupljala se hrana, dekice, ogrlice, uzice i slične donacije. Donacije smo donosili u školsku knjižnicu. Skupljale su se za životinje u Azilu Dumovec. Akcija je trajala do 15. 12. 2023. godine. Projekt je vodila bivša učenica škole Blaženka Stančić. Donijela je svoju mačku u školu i svi su učenici bili zbudnjeni i govorili su: „Što mačka radi u školi?“ Brzo smo shvatili da je donijela mačku kako bi nas obrazovala o pružanju brige kućnim ljubimcima. Naučili smo da su osnovne potrebe životinja hrana, piće, šetnja, obavljanje nužde i higijena, ali kućne ljubimce trebamo i paziti, maziti, družiti se te se igrati s njima. Životinjama trebamo pomoći u slučaju ozljede, redovito voditi kod veterinara, zaštititi od drugih životinja i zlonamjernih ljudi. Skupili smo mnogo donacija za životinje i jako sam sretan da im možemo pomoći.

Filip Josipović, 5. b

Učenici s prikupljenim donacijama

Bivša učenica Blaženka i njezina mačka

Finci u gostima

Učenici i učitelji Osnovne škole Mutalan koulu posjetili su našu školu u sklopu njihove Erasmus + akreditacije. Stiglo je pet učenika (Essi, Aurora, Lin, Chasper i Oni), učiteljica Hanna-Kaisa Malien i ravnatelj Mika Merila. Bili su u Zagrebu od subote do petka (4. svibnja – 10. svibnja.) Učenici su prvi put stigli u Zagreb, a učiteljica Hanna-Kaisa ima već dugogodišnju suradnju s učiteljicom Sanjom Škreblić. U ovom tekstu možete saznati kako su proveli tjedan u Hrvatskoj.

Šetnja i prvi dojmovi o Zagrebu (subota, 5. svibnja)

Učiteljice Sanja Škreblić, Ivana Peris i Eni Erceg goste su odvele u šetnju. Posjetili su Bundek i učenici su se zaljubili na prvi pogled. Kupali su se i htjeli su već tada većinu vremena povesti na Bundeku, ali nisu svi imali kupaće kostime. Posjetili su obližnje dječje igralište na kojemu su se družili i razgovarali. Kasno popodne završilo je odlaskom na večeru.

Ames soba u Muzeju iluzija

Posjet školi i Muzeju iluzija (ponedjeljak, 6. svibnja)

Finci su ujutro došli u Osnovnu školu Dobriše Cesarića. Upoznali su se s učiteljima i učenicima naše škole. Posjetili su učiteljicu njemačkog jezika Margaretu Došlić i bili su na njezinoj nastavi. Vidjeli su školsku blagovonicu i tamo ručali. Nakon ručka, otišli u centar grada posjetiti Muzej iluzija, u pratnji učiteljice Ivane Cakaš i knjižničarke Antonije Lujanac. Učenici nikada nisu bili u takvom muzeju. Najviše im se sviđala Ames soba i vorteks tunel. Ames soba stvara iluziju da je osoba koja

U dobrom društvu na Sljemenu

stoji u desnom uglu puno veća od one u lijevome. Vorteks tunel tako se zove jer soba izgleda kao mali tunel s mostom oko kojega se vrti slika. Izgleda kao jednostavna soba za prijeći na prvi pogled, ali kada se popnete na most, cijela slika vam se počne vrtjeti i teško je održati ravnotežu. Učenici su znatizljivo obilazili eksponate i sobe, fotografirali su se na mnoge načine kako bi stvorili iluzije. Poslije razgledavanja muzeja, otišli su u obilazak Gornjeg grada. Obišli su kulu Lotrščak, crkvu sv. Katarine, Klovičeve dvore, Čirilometodsku ulicu, Trg sv. Marka, Krvavi most i Kamenita vrata. Naši gosti su se umorili od razgledavanja i odlučili odmoriti uz jelo i piće. Otišli su u restoran „La štruk“ u kojemu su prvi put probali štrukle i upoznali se s hrvatskim tradicionalnim jelom.

5. a se priprema za Euroviziju

Slavimo različitosti uz Euroviziju

Finci su ujutro posjetili našu školu, ručali i zatim otišli s knjižničarkom Antonijom Lujanac do grada. Posjetili su Tehnički muzej Nikole Tesle i kasnije se uputili prema školi. Neki učenici 5. a razreda su s učenicima iz Finske predvečer gledali Euroviziju. Okupili su se i učenici iz 6. b razreda sa svojom razrednicom Margaretom Došlić. Počeli su gledati s uvodom u 20 sati. Prije početka, slušali su prošlogodišnje hitove Eurovizije „Mama Šć“ i „Cha Cha Cha“. Učenici su se družili, donijeli su grickalice, slatkiše reprezentativne za Finsku i Hrvatsku te jeli pizzu. Zajedno su plesali na Rim Tim Tagi Dim. Prije nastupa Finske, prekinuo se internet! Učiteljice su uspjele popraviti vezu i pogledali smo Finsku, ali otišli smo kući ipak malo ranije.

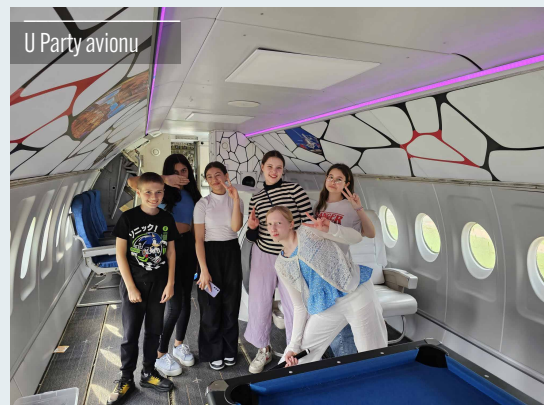
Sportske aktivnosti (srijeda, 8. svibnja)

Finci su sudjelovali na satu TZK-a s 5. a razredom. Učenici su se razgibali i onda zabavljali igrom koju neke učenice zovu „Sardine“. Igraju do četiri osobe ili više, okrenu se na trbuh i legnu na pod. Kad igra počne, prve tri osobe trebaju se dići na noge i ruke. Zadnja osoba mora puzeći proći kroz napravljeni tunel. Ta osoba mora se dići i stati kao sve druge osobe. Tako se igra dok se

ne dođe do cilja. Nakon igre, krenuli su na badminton. Učiteljica Dubravka Basić Vidović s učenicima iz Finske (s Aurorom, Essi i Linom) razgovarala je o njihovoj nastavi TZK-a. Završili smo sat pozdravom.

Izlet u Osnovnu školu Vladimir Bosnar i posjet Parku znanosti (četvrtak, 9. svibnja)

Pojedini učenici 5. a razreda, uz pratnju knjižničarke Antonije Lujanac, učiteljice Sanje Škreblić, učiteljice Hanne Kaisae, ravnatelja Mika Merila, išli su Osnovnu školu Vladimir Bosnar. Krenuli smo na put nakon 3. školskog sata i put je trajao oko 50 minuta. Učenici 1. razreda pričali su nam o njihovom gradu i školi. Otplesali su na pjesmu našeg predstavnika Eurovizije Marka Purišića. Družili smo se i igrali graničara. Unutar škole je bio kviz. Bio je zanimljiv, a teme su bile raznolike, npr. od automobila do popularnih serija. Uputili smo se na Party avion. Kada smo stigli, odmah smo se bacili na jelo. Djeca su se zabavljala nogometom i ziplineom, učenik Chasper čak se i okupao u bazenu. Došlo je i vrijeme da odemo do Parka znanosti. Tamo su nam govorili o glazbi i fizici. Spominjali su i Pitagoru kojeg su svi odmah prepoznali. Razgovarali su i o zrcalima i čudovištima. Na kraju su se učenici spakirali za pokret prije kupovine suvenira.

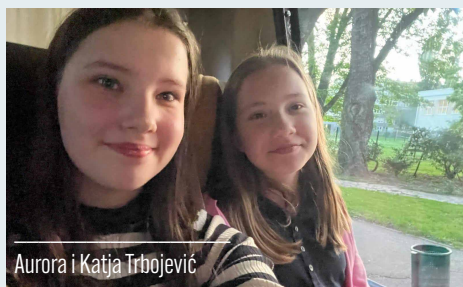
U Party avionu

Izlaganje prezentacija i oproštajni izlet na Sljemenu (petak, 10. svibnja)

Učence 5. a razreda (Kiara Delić, Paola Delić i ja) održale su prezentaciju o prošlosti Finske glazbe i kviz. Nagradile su pobjednika kviza hrvatskim slatkišima. Uz to, Max Šimunc, Lea Husejnović i ja prezentirali smo o orangutanu Emilu. Razgovarali smo o svakodnevnim temama. Došli su i učenici 4. a razreda donijeti poklon Fincima u znaku Hrvatske i glagoljice. Popodne su otišli na Sljeme u pratnji učiteljice Sanje Škreblić. Katja je provela intervju s učenicom Aurorom prije njenog odlaska.

Intervju s finskom učenicom Aurorom

Aurora i Katja Trbojević

Katja: Imate li velike ili male odmore u školi?

Aurora: Da, imamo pauze između predmeta.

Katja: Koliko dugo traju odmori u vašoj školi?

Aurora: Mali tj. kraći odmori traju 15 minuta. Dulji traju 30 minuta.

Katja: Koje predmete imate u školi?

Aurora: Imamo Matematiku, Finski jezik, Engleski jezik, Švedski jezik, Likovnu kulturu, Izradu rukotvorina

(„hndicraft“), Tjelesni i zdravstveni odgoj, Društvene studije („Social studies“), Glazbenu kulturu, Vjeronauk i izborni predmet.

Katja: Koji je tvoj najdraži predmet?

Aurora: Moj najdraži predmet je Engleski jezik jer je zabavan.

Katja: Kako se ocjenjuju vaši predmeti?

Aurora: Imamo ocjene od četiri do deset. Deset je odlična ocjena (excellent grade), devet je vrlo dobra ocjena (very good grade), osam je dobra ocjena (good grade), sedam je zadovoljavajuća ili prosječna ocjena (satisfactory grade), šest je poštena tj. fer ocjena (fair grade), pet je prolazna ocjena (passable grade) i četiri je nedovoljna ocjena (failure).

Katja: Imaju li vaše škole doručak i ručak?

Aurora: Naše škole imaju samo ručak.

Katja: Imate li školu u dvije smjene ili samo jednu?

Aurora: Naša škola je samo u jutarnjoj tj. jednoj smjeni.

Katja: Koliko traje vaše osnovnoškolsko obrazovanje i koje razrede imate?

Aurora: Osnovna škola traje devet godina i naziv za takvo školovanje je comprehensive school, ali podijeljena je na školovanje od 1. do 6. razreda koje je primarno (primary education) i od 7. do 9. koje je sekundarno (secondary education).

Katja: Koja su finska tradicionalna jela? Koje je tvoje najdraže jelo?

Aurora: Ljudi u Finskoj jedu puno krumpira i vole jesti umake s mljevenim mesom. Moje najdraže jelo je pizza.

Katja: Je li vam se svidio posjet Hrvatskoj i biste li nas opet posjetili?

Aurora: Da, odlično mi je ovdje i opet bih vas posjetila!

Katja: Što ti se najviše svidjelo u Zagrebu?

Aurora: Najzanimljivije mi je bilo upoznati nove ljude poput tebe i učiti o drugim kulturama.

Katja Trbojević, 5. a

Gosti iz Rëuniona

YES – „Young European Scouts“

Našu su školu posjetila dvadeset i četiri učenika i tri učitelja iz francuske škole „Collège de Bois de Nèfles“ s malog otoka Rëunion u Indijskom oceanu. Bili su u Zagrebu od 28. svibnja do 4. lipnja. 2024. godine. Prije samog susreta uživo sudjelovali su u raznim aktivnostima tijekom kojih su upoznali naše učenike.

rujan - listopad 2023.

Učenici su se predstavili aplikacijom Padlet i usput vježbali komunikaciju na engleskom jeziku. Prvi zadatak im je bio osmisliti i naslikati grb njihove skupine. Kao su učenici većinom članovi likovne grupe, izabrali su umjetničke motive poput kista, boje i vrijedne pčelice. Prezentirali su svoj rad videopozivom i razmijenili su iskustva s učenicima iz Rëuniona. Bili su jako sramežljivi pa su im učiteljice pomagale prevladati tremu.

studen - prosinac 2023.

Učiteljica Cécile Lamar je spojila učenike u parove. Drugi zadatak bio je napisati pismo i objasniti kako slave nadolazeće blagdane. Iako smo si međusobno poslali pisma i božićne čestitke još u studenome, nažalost nisu stigla do nas prije praznika, stoga smo morali čekati novo polugodište. Učenici su saznali da su kod njih tijekom Božića ljetni praznici i da jedu razno egzotično voće, poput azijske trešnje liči.

veljača - ožujak 2024.

Učenici su još jednom napisali i poslali pisma. Za nadolazeći susret, imali su zadatak osmisliti prezentaciju i kviz o ljepotama Hrvatske. Nažalost, pisma su se izgubila i stigla tek u lipnju, nakon što smo se upoznali uživo.

svibanj 2024.

ponedjeljak: Naši učenici nestrpljivo su čekali svoj red za druženje s gostima da se druže s gostima na otvorenoj terasi škole. Knjižničarka Antonija Lujanac je bila zadužena za goste učitelje, a učiteljica Danica Bobinac za učenike i da svatko pronađe svog *pen frienda*.

utorak: Učenici su ujutro imali razne kreativne radionice poput oslikavanja kamenčića i izrade *land arta* (skulpture u prirodi). Popodne su posjetili Park Maksimir u kojemu su naučili kako se orijentirati u divljini i obišli su Zoološki vrt Zagreb. Učenici su uspoređivali razlike u klimi te flori i fauni naših zemalja.

srijeda: U srijedu su im se predstavili naši izviđači i organizirali veliki roštilj. Također, učenici su se družili igrajući nogomet i druge tradicijske igre.

četvrtak: Posjetili smo Nacionalni park Plitvička jezera i pokazali gostima prirodne ljepote Hrvatske. Učitelji su imali namjeru ići dužim putem, no nažalost (i na učeničku sreću) zaustavio nas je proljetni pljusak tako da smo ranije završili naš obilazak.

petak: Zadnji dan organizirali smo nagradni kviz i predstavili kulture naših država. Učenice iz Rëuniona pokazale su nam njihov tradicijski otočni ples u nošnjama, a mi smo njima zaplesali na „Rim Tim Tagi Dim“ i „Kad si sretan“. Navečer je bilo vrijeme za školski ples.

Ema Bralo, 8. b

Stigla su nam pisma i čestitke

„Maloya“, tradicijski ples Rëuniona

Druženje na školskoj terasi

IMAG=nder

Učiteljica likovne kulture Danica Bobinac i knjižničarka Antonija Lujanac su sudjelovale u izradi edukativne knjižice IMAG=nder koja promiče obrazovanje o vizualnim medijima u svrhu suprotstavljanja rodnim stereotipima.

U izradi edukativne knjižice sudjelovali su stručnjaci iz obrazovanja iz Italije, Švedske, Finske i Hrvatske.

Učiteljice su prezentirale našu zemlju na sastanku uživo u Perugiji u Italiji tijekom studenoga 2023. godine. „Tamo smo dva dana raspravljali i izmjenjivali iskustva te primjere dobre prakse. Uvidjeli smo da su rodni stereotipi svugdje prisutni, od novinarstva i medija do reklama i društvenih mreža. Iako smo kulturološki i prostorno udaljeni, taj se obrazac rodnih stereotipova ponavlja.“, rekla je učiteljica Danica.

„Dobili smo puno novih ideja i prijedloge radionica za provedbu Sata razrednika u svrhu promicanja demokracije, poštovanja, jednakosti i pravde. Proveli smo radionice s našim učenicima, a na temelju prikupljenih podataka usavršili smo sadržaj tih radionica i uključili ih u knjižicu kao radne aktivnosti koje će biti dostupne svim školama“, istaknula je učiteljica.

Bruna Vlahović, 6. b

Danica Bobinac i Antonija Lujanac na sastanku u nezavisnom kinu „Postmodernissimo“, Perugia

Učenci 6.b razreda na radionici o stereotipima

SKITAMO, TRAGAMO, PUTUJEMO

Od Venecije do Huma

Maturalac

Učenci 8. a i 8. b razreda išli su na maturalno putovanje s razrednicom Sandrom Rep, razrednicom Sonjom Pavlič, učiteljem informatike Goranom Mučnjakom i učiteljicom njemačkog jezika Margaretom Došlić. Krenuli su na put 11. rujna i vratili su se u Zagreb 15. rujna. 2024. godine.

Na ručku uz predivan pogled

1. dan: Venecija – Poreč

Maturalac je poseban za svakog osmaša i svoj maturalac pamtim po svemu dobrom. Krenuli smo jako rano ujutro prema Veneciji, put je bio veoma dug, ali zabavan. Bio sam sretan što ću moći vidjeti Veneciju. Prošli smo Sloveniju i ušli u Italiju. Došli smo na pristajalište Punta Sabbioni. Ugodno smo se vozili brodom. U Veneciji je bilo puno turista pa nisam baš stigao vidjeti mnogo toga. Svidio mi se Most uzdaha (Ponte dei Sospiri) na kojemu su zatvorenici posljednji put vidjeli slobodu. Zatvor je bio zatvoren. Cijena suvenira je od 1 pa sve do vrtoglavih 120 eura, barem koliko sam vidio. Svakom sam kupio nešto, a najviše mi se svidjela zlatna gondola. Poslije toga krenuli smo prema Poreču u Hotel Laguna. Tamo smo bili smješteni po dvoje po sobama, a neki čak po troje. Hotel je imao dvije blagovaonice te par švedskih stolova. Restoran je imao raznovrsnu ponudu ukusne hrane.

2. dan: Pula – Rovinj – Brijuni

Drugoga smo dana obišli Pulu, Rovinj i Brijune. Pula je lijep grad s poznatom arenom izgrađenom u doba Rima, a ispred njena ulaza slušali smo o borbama i besplatnom kruhu te o gladijatorima koji su se borili sami protiv drugih ili sa životinjama za slavu. Brijuni su poznati po mnogo toga, a jedna od znamenitosti je papagaj Koki koji je bio poklon Josipu Brozu Titu. Koki je poznat po svom govoru (čak i psovka). Vidjeli smo i otiske dinosaura te slušali o slonu i vidjeli smo razne životinje poput noja. Bili smo u muzeju u kojemu smo vidjeli mnoge preparirane životinje, Titov automobil i suvenirnicu većinom posvećenu Josipu Brozu Titu i Kokiju.

3. dan: Istralandia

Trećega smo dana išli u Istralandiju, vodeni park

prepun zabave u kojemu smo proveli gotovo cijeli dan. Bilo je mnogo zabavnih spustova, a napravio sam i kolut unazad na utrkama i skoro se polomio. Park sadrži 24 atrakcije i 20 tobogana. Večer je bila zabavna, imali smo tulum na plaži. Gledali smo ljude kako igraju odbojku i slušali glazbu.

Učenci pred Istralandijom

4. dan: Poreč – Višnjan

Četvrti smo dan posjetili Poreč i Višnjan. U Poreču je bilo zabavno, zanimljivo i poučno. Svidjelo mi se predavanje Korada Korlevića koji je astronom, a tema je bila što nas čeka u budućnosti. Višnjan ima zvjezdarnicu koja je poznata diljem svijeta.

Istražujemo talijansku arhitekturu

5. dan: Aleja glagoljaša

Peti dan bio je posljednji dan našeg putovanja. Krenuli smo iz hotela i obišli Aleju glagoljaša. Aleja sadrži deset kamenih spomen-obilježja posvećenih glagoljici i glagoljaštvu. Posjetili smo Hum koji je najmanji grad na svijetu. Obišli smo ga u 15 minuta i kupili suvenire. Tamo je hrana bila najbolja. Oko 18 sati vratili smo se u Zagreb.

Mario Matić, 8. a

Učenci u Humu

Čokoljupci u Krašu

Dana 20. studenog učenici šestih razreda sa svojim su razrednicama, učiteljicom iz Matematike Milanom Vuković, učiteljem iz Informatike Goranom Mučnjakom i učiteljicom iz Njemačkog jezika Margaretom Došlić išli u tvornicu Kraš.

Toga smo dana imali dva školska sata pa smo doručkovali i potom krenuli u Kraš. Kada smo došli, dočekala nas je vodičica koja nam je govorila o povijesti Kraša, o tome kako nastaje čokolada i kako se pravilno degustira čokolada. Prvo trebamo provjeriti rok trajanja, vidjeti je li zatvorena, otvoriti je i provjeriti drugi sloj omota te onda odlomiti kockicu. Ako kockica proizvede specifičan zvuk pri pucanju, to znači da je kvalitetna za jesti. Tada otrgnemo dio čokolade, stavimo pod nepce i ona se tu topi. Nakon toga su nas povele do dijela gdje se radi čokoladica „Životinjsko carstvo“, vidjeli smo strojeve koji motaju čokolade, strojeve koji rade čokolade i vidjeli smo kako se ruke strojevima. Donijeli su nam nekoliko netom napravljenih čokolada koje su imali u tom trenutku u tvornici. Degustirali smo „Životinjsko carstvo“ i „Mikado“ i obje čokolade bile su jako ukusne i svježje. Učenici i učitelji bili su jako sretni nakon degustacije. Kada smo završili s razgledavanjem vratili smo se u prostoriju u kojoj nam je vodičica govorila o Krašu i onda smo joj mogli postaviti pitanja pa nam je podijelila vrećice sa slatkišima.

Album Životinjskog carstva 6. b razreda

Kada nam je vodičica podijelila slatkiše, otišli smo u „Kraš trgovinu“ i kupili čokolade, slatkiše, bombone pa smo krenuli natrag do škole.

Bruna Vlahović, 6. b

Šestaši s učiteljima ispred Kraša

Vlak koji nikad ne kasni

Učenici koji pohađaju dodatnu nastavu iz Geografije, posjetili su Muzej vlakica „Backo mini express“, u pratnji učiteljice iz Geografije Nevenke Pokos.

U centru grada, u Gundulićevoj 4, nalazi se Muzej vlakica „Backo mini express“, koji ima najveću maketu željeznice u jugoistočnoj Europi.

Muzej se sastoji od velikih maketa koje detaljno prikazuju prirodu, dijelove grada, sela, sobe, skijalište i još mnogo toga. Postavljeno je desetak maketa. Najdraža mi je maketa koja prikazuje Trg kralja Tomislava za vrijeme adventa. Maketa stvara poseban ugođaj jer prikazuje noćno vrijeme. Kada se ugase svjetla u sobi, svijetli mnogo lampica na maketi i likovi se kreću te klizu. Maketa je izgledala kao pravi Zagreb u malenom, jednostavno čuderno! Imali smo i mogućnost samostalnog upravljanja vlakovima što je bilo jako zanimljivo. Muzej vlakica mi se jako svidio i rado bih ga ponovno posjetila.

Nika Vuković, 6. b

Učenice proučavaju maketu

Učenici ispred Muzeja vlakica

Istražujemo Beč zajedno

Učenici su tijekom ove godine dvaput posjetili Beč. Prvi izlet bio je 1. prosinca i išli su učenici od 6. do 8. razreda koji pohađaju njemački jezik. U pratnji su bile profesorica Njemačkog jezika Margareta Došlić, profesorica Povijesti Stanislava Lakoš i profesorica Geografije Nevenka Pokos.

Našli smo se ispred škole u 4,45, a kada su svi došli, ušli smo u autobus. Vozili smo se do Beča 6 sati, a stali smo dva puta da se odmorimo i pojedemo nešto. Kada smo stigli u Beč, vodič nas je vodio po gradu i vidjeli smo Bečku katedralu (Stephansdom), Kuću austrijske povijesti (Haus der Geschichte Österreich) i vidjeli smo „Hitlerov balkon“ s kojega je mahala Erika Freeman, a vidjeli smo i mnogo kipova po cijelome gradu. Imali smo slobodno vrijeme do 13 sati. U Prateru nismo mogli biti dugo zato što smo malo kasnili, ali tko je htio mogao je ići na bečki divovski kotač (Wiener Riesenrad), a poslije vožnje kupili smo suvenire. Nakon Pratera fotografirali smo se ispred Schönbrunna. Vratili smo se u autobus i krenuli prema školi.

Do škole smo došli u 22 sata, sastali smo se s roditeljima i onda je svatko krenuo svojim putem kući.

Bruna Vlahović, 6.b

Beč u proljeće

Ponovo u Beču

Drugi izlet naših učenika u Beč bio je 28. i 29. svibnja. U pratnji su bile profesorica Njemačkog jezika Margareta Došlić, profesorica Povijesti Stanislava Lakoš, profesorica Likovne kulture Danica Bobinac i profesorica Hrvatskog jezika Ivana Caktaš.

U utorak smo krenuli na dvodnevni izlet što nam je dalo dodatnog vremena za istražiti Beč i njegovu okolicu. Krenuli smo oko sedam sati ispred škole prema malom gradiću Eisenstadt. Prošetali smo gradićem i upoznali se s njegovom poviješću i značajem. Saznali smo sve o skladatelju i dirigentu Josephu Haydnu. Zanimljivo je da je koristio hrvatske narodne napjeve kao inspiraciju za svoje napjeve. Kasnije smo nastavili put do Beča i dvorca Schönbrunn u kojemu smo saznali sve o turbulentnom životu kraljice Sissi. Navečer smo se smjestili u hotel.

U srijedu je neke učenike bilo teško probuditi za doručak jer su bili budni do jutarnjih sati. Otišli smo u posjet Prirodoslovnom muzeju u Beču. Iznenađilo me bogatstvo i kvaliteta postave, a najviše me se dojmio animatronički dinosaur koji je plašio prolaznike. Jedna je učenica u muzeju izgubila mobitel, no uz stručnu potragu učiteljice Ivane Caktaš, mobitel je uspješno pronađen. Ručali smo njihovo klasično jelo, bečku šniclu s krumpirićima, te krenuli prema Zagrebu.

Vratili smo se oko 22 sata puni dojmova.

Nika Vuković, 6. b

Učenici 6. a i 6. b u Beču

Ispred dvorca Hofburg

Ivor Rukovanjski, 6. a, Andro Pavlek, 6. a i Petar Korkut, 6. b ispred meteorita iz Hraščine

Magdalena Ivšić, 8. b i Nika Miković, 8. b ispred animatroničkog dinosaura

Ispred Esterházy palače

Cesarići stižu u pomoć

Učenici naše škole mogu pohađati izvannastavnu aktivnost Prvu pomoć koju vodi učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture Dubravka Basić Vidović. Učenice obrazuju druge o važnosti pružanja prve pomoći i pokazuju kako postupiti korak po korak. Održale su predavanje 3., 4., 5. i 6. razredima.

U školskoj dvorani, 1. veljače 2024., učenice Ema Bralo, 8. b, Nika Miković, 8. b, Matea Martinović, 8. b, Antonia Montag, 8. b, Tina Antolić, 8. b, Maja Šošterić, 8. a, Lucia Čiš, 8. a, Maša Puljević, 7. b i Mia Dodig, 7. b su

predavale o prvoj pomoći. Učenice se već dugo pripremaju i čak su išle na natjecanja iz prve pomoći. Pričale su o općim informacijama iz prve pomoći. Učenica Maja ispričala je priču o tome što se dogodilo pacijentima. Druge učenice pružaju pomoć pacijentima i pokazuju proces pružanja pomoći. Prikazali su pomoć učeniku s besvjesnim stanjem, učenici s velikim vanjskim krvarenjem, učenici s uganućem zgloba i paničarki koj je tekla krv iz nosa. Objasnile su nam što trebamo napraviti ako je netko u nesvijesti, ako netko slomi ruku ili nogu, ako netko ostane bez zraka ili ako nekome krvari nos. Koristile su medicinske zavoje, termo deke, sterilne kompresore, škare, zaštitne rukavice i maramice za nos. Besvjesnicu se detaljno pokazivale korak po korak. Naučili smo puno iz predavanja. Kasnije su nam dale da isprobamo neke stvari. Učili smo mjeriti puls, motati zavoje i koristiti maramu. Mogli smo postaviti bilo koje pitanje.

Borna Čulig, 5. a

Učenica Ema Bralo pomaže Antoniji Montag oko „prijeloma” ruke

Demonstracija prve pomoći

Cesarići obilježavaju Europski tjedan sporta

Sportom do zdravlja

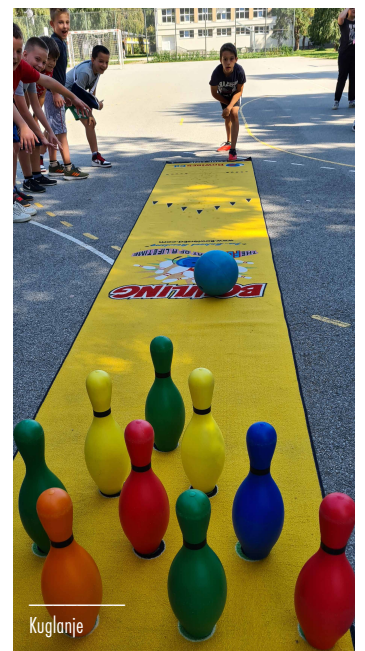
Učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture Dubravka Basić Vidović provela je Europski dan sporta u našoj školi. Učiteljica je organizirala događaj uz pomoć Školskog sportskog saveza Grada Zagreba koji nam je omogućio kuglanje i mačevanje te potrebnu opremu.

Ako ste bili vani 28. 9. 2023., mogli ste vidjeti da su neki učenici sudjelovali na Europskom tjednu sportova. To su bili

učenici od 1. do 4. razreda i učenici iz 6. b razreda te učenici Novinarske skupine. Bio je sunčan dan i učenici su uživali na igralištu škole. Tamo je bilo više razreda u pratnji učiteljica. Održano je kuglanje i mačevanje. Kuglanje je bilo s plastičnim kuglama i čunjevima da se nitko ne može ozlijediti. Svatko je imao priliku kuglati pa čak i neki učitelji. Na mačevanju su učenici imali prsluke sa sensorima pa bi osjetili kad ih netko pogodi, imali su kacige da se ne mogu ozlijediti i voditelj im je pokazao kako rukovati mačem. Učenici su učili kako hodati kao pravi mačevaoci i zajedno su vježbali. Kuglanje i mačevanje trajalo je od 13 do 14 i 45. Nakon toga održano je natjecanje u šahu u učionici matematike. Šah je trajao otprilike tri sata i to je bio kraj Europskog tjedna sportova u našoj školi.

Moja ocjena za ovaj događaj je 5/5.

Borna Čulig, 5. a

Kuglanje

Učenici uče mačevati

Vježbamo pravilno rukovanje mačem

Posjet kazalištu

Ukrajinska glazbena bajka „Hirovita princeza“

Učenici 5. b razreda išli su na predstavu „Hirovita princeza“ 16. ožujka u Kazalište „Mala scena“. Učenike je vodila njihova razrednica i učiteljica matematike Suzana Šijan. ★

Išao sam na ovu predstavu s razrednicom Suzanom Šijan i nekoliko prijatelja iz razreda. Odlučili smo gledati tu predstavu jer u njoj glumi Leonidova obitelj. Leonid je novi učenik u našem razredu, došao je iz Ukrajine i upoznao nas je sa svojom kulturom.. Glavni likovi u predstavi su princ, princeza, učiteljica, sluškinja, čistačica, kralj i flautistica.

Leonidova sestra Uljana Kylynch u ulozi princeze

Predstava govori o princu i princezi koji imaju učiteljicu. Princeza je razmažena i želi sve, a najviše novi mobitel. Princ pomaže oko svega i dobar je. Princeza i princ imaju slugu, ona radi sve po volji princeze. Osim njih, glumi i učiteljica koja ima razne instrumente uključujući: flautu, klavir, kišni štap, glazbenu zdjelu i harfu. Ima te instrumente kako bi sa slugom uspjela pronaći instrument koji se sviđa princezi. Učiteljica je govorila nešto o svakom instrumentu. Počela je govoriti o kišnom štapu: „Ovo se zove kišni štap jer čujete zvuk kiše kada ga okrećete.“ Princezi se to nije sviđalo. Prijeđu oni na glazbenu zdjelu i učiteljica kaže: „Ovo se zove glazbena zdjela jer kada vrtite po njoj štapom, čujete zvuk.“ Princeza odmah ustane te proba instrument, vrtjela je i vrtjela, ali bilo joj je dosadno. Idući instrument bio je flauta. Učiteljica kaže: „Flauta je instrument od metala i stara je 40 godina.“

Netko iz publike htio je postaviti pitanje, ali učiteljica je rekla da pitanja mogu postaviti na kraju predstave. Djevojčica iz publike ipak je rekla: „Ne govorite istinu, flauta je drveni instrument i star je 30000 godina.“ Učiteljica i sluškinja više nisu znale što kazati pa su pozvale djevojčicu da zasniva flautu na pozornici. Djevojka je pristala i vrlo dobro odsvirala. Svi su joj pljeskali osim princeze. Učiteljica je toj djevojci ponudila posao u kraljevskom orkestru, a ona je pristala. Učiteljici i sluškinji ostala je samo harfa. U tom trenutku na scenu je došla čistačica. Ona je rekla da ne voli svoj posao i da jako dobro svira harfu. Učiteljica ju je tražila da odsvira harfu. Odlično je odsvirala pa joj učiteljica ponudi posao u kraljevskom orkestru. Čistačica je pristala. Tada je princeza pokušala svirati i sviđalo joj se. Kada je to kralj čuo, dao je princezi novi mobitel i tako je predstava završila.

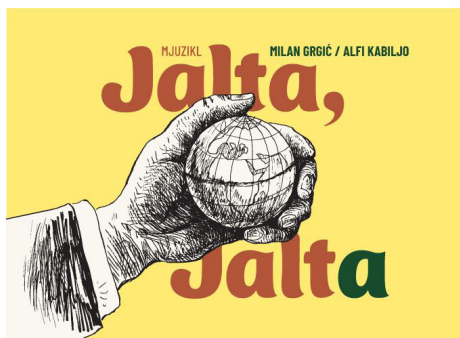
Na kraju su pjevali pjesmu na ukrajinskom jeziku. Svi smo mogli probati svirati te instrumente nakon predstave i bilo je baš fora.

Lukas Šoić, 5. b

252. izvedba mjuzikla *Jalta, Jalta*

Mjuzikl Jalta, Jalta, Jalta

Dana 14. 3. 2024., učenici sedmih razreda išli su na mjuzikl *Jalta, Jalta* u Kazalište Komedija. Učenike su vodile razrednice Nevenka Pokos i Eva Kopic.

Jalta, Jalta je prvi puta izvedena 7. siječnja 1972. godine u Kazalištu Komedija. Ova izvedba bila je 252. po redu. Glazbu za mjuzikl napisao je Alfi Kabiljo. Tekst je napisao Milan Grgić, a najnovije izdanje režirao je Vlado Štefančić. U glavnim ulogama glumili su: Sandra Bagarić, Fabijan Pavao Medvešek, Mila Elegović, Ronald Žlabur, Dražen Bratulić, Dario Došlić... Uz glumce u predstavi, sudjelovali su zbor, balet i orkestar Kazališta Komedija.

Bili smo smješteni na balkonu u sredini prostora i s tih pozicija odlično se vidjela cijela pozornica. Bilo mi je jako zanimljivo jer sam mogla vidjeti orkestar kako svira. To mi je bila prva predstava u kojoj je orkestar uživo svirao na predstavi. Predstava mi se jako sviđala jer je zanimljiva i smiješna. Najsmješniji lik bila mi je Brigadirka koju glumi Mila Elegović. Najsmješniji dio predstave bio mi je kada je Stanley, engleski sobar, kojeg je glumio Dražen Bratulić, imitirao usklik Brigadirke. Jako mi se dopala glazba i dijelovi u kojima su glumci pjevali. Glumci su odlično pjevali i to mi je baš bilo predivno za čuti, a i same pjesme su mi bile ugodne. Bilo mi je zanimljivo kako su glumci kimanjem glave davali znak orkestru da može početi svirati. Najbolje su mi bile izvedbe pjesama „Jalta, Jalta” i „Neka cijeli ovaj svijet”. Kostimi i scenografija također su mi bili odlični. Jako mi se sviđalo kako su plesači plesali uz glazbu i pjevanje glumaca. Posebno me to dojmilo u pjesmi „Jalta, Jalta” gdje je pozornica bila puna glumaca i plesača. Fabijan Pavao Medvešek prekrasno je pjevao u ulozu ruskog sobara. Oduševila me radnja, kao i sama izvedba. Predstava je jako zanimljiva, smiješna i dinamična i preporučila bih je svima.

Petra Kvesić Lozić, 7. b

Isječak iz predstave *Jalta, Jalta*
Fotografija: Ines Novković

foto@novkovic

Osvrt na predstavu

Ako kažeš, gotov si!

Šestaši naše škole 19. su listopada posjetili Gradsko kazalište Žar ptica kako bi gledali predstavu „Ako kažeš, gotov si!”

Učitelj informatike Goran Mučnjak organizirao je odlazak na predstavu jer se nadovezuje na lekcije o sigurnosti na internetu i virtualnom nasilju. Uz njega, pratnja na predstavi bile su učiteljice Milana Vuković i Margareta Došlić. Predstavu je režirao poznati hrvatski kazališni redatelj Krešimir Dolenčić.

Predstava progovara o vršnjačkom nasilju u osnovnoj školi, kako ga prepoznati te kako se s njim nositi. Kroz predstavu se provlači pet različitih priča. Iz tih priča saznajemo da su likovi žrtve zbog različitih razloga i često se teško uklapaju u društvo. Glavni likovi u predstavi su Ena, Tomica, Bela i Nika. Eni se izruguju zbog kožne bolesti. Tomica je osjetljiv i plačem, iako je dječak, Bela je opterećena društvenim mrežama i „lajkovima”, a Niki je teško nositi se s top ljestvicama i očekivanjima drugih. Sama predstava završava video uratkom od nekoliko minuta u kojem stvarne žrtve progovaraju o nasilju koje su proživjele. Taj dio me rastužio i šokirao jer pokazuje stvarne probleme učenika. Naučila sam da je svatko drugačiji i da trebamo paziti na druge, ali i sebe. Ne smijemo šutjeti na nasilje i treba o tome govoriti. Ako šutiš, gotov si.

Nika Vuković, 6. b

Bela na pozornici

Učenici na predstavi

Iskoristi stare kartonske kutije

Izrada božićnih orašara

Učenici petih razreda izrađivali su svoje orašare u duhu blagdana. Radili su ih na satu Likovne kulture uz pomoć učiteljice Danice Bobinac.

potrebni materijali: kartonske kutije, kolaž, papir, škare, papir, ljepljivo, ukrasne trakice, ukrasi po želji (vrpce, šljokice, trakice...)

Postupak:

1

Najprije smo lijepili kolaž na papirne kutije raznih veličina i oblika.

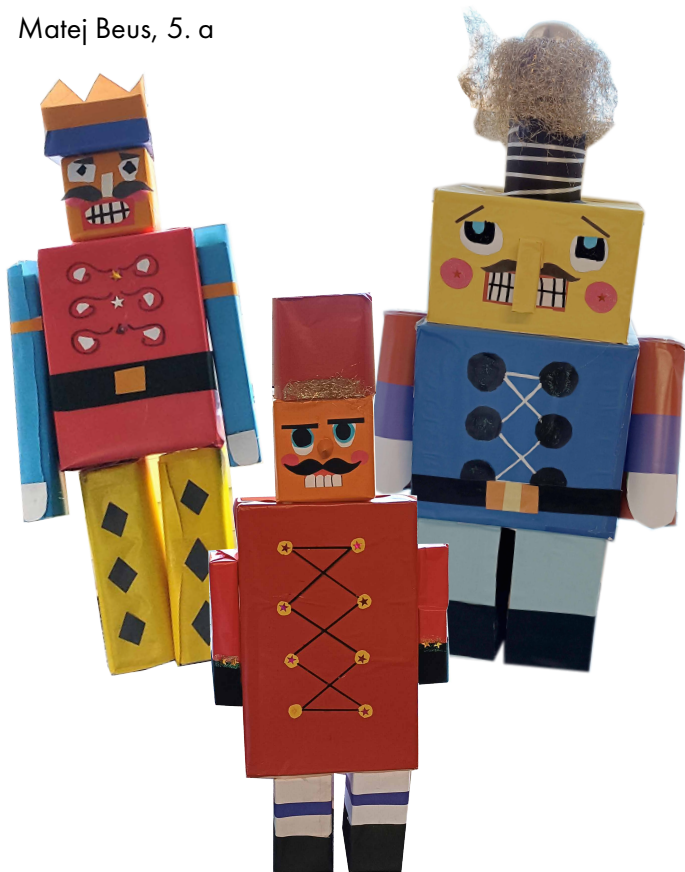
2

Kutije smo zatim zajedno zalijepili vrućim ljepljivom kako bismo dobili oblik orašara.

3

Na kraju smo orašara ukasili dodavanjem kape, brade i crnih gumba od kolaža ili ukrasnih trakica.

Matej Beus, 5. a

Za ljubitelje šljokica

Lagano i kreativno

ukrasi kuglice za bor!

Potrebni pribor: prozirna plastična kuglica (za bor), obične sitne šljokice u bojama po želji (mogu se pronaći u Teddyju i sličnim trgovinama), prozirno tekuće ljepljivo, vrpca ili neka trakica, kist, škare.

Postupak:

1

Otvorite kuglicu na dva dijela i stavite ljepljivo u svaku polovicu pa razmažite ljepljivo kistom. Ako vam se kuglica ne otvara ulijte ljepljivo u otvor na vrhu kuglice i okrećite ju dok se ljepljivo ravnomjerno rasporedi po cijeloj kuglici iznutra.

2

Izaberite boje šljokica koje želite i usipajte ih u kuglicu.

3

Zatvorite kuglicu i počnite je tresti i vrtjeti pa će se šljokice rasporediti na svaki dio kuglice.

4

Ako vam je neki dio ostao bez šljokica, znači da ste stavili premalo, pa stavite malo šljokica točno na taj dio, a moguće je i da nije bilo ljepljiva na tom dijelu pa prvo dodajte ljepljivo pa šljokice kako bi se mogle zalijepiti za nešto.

5

Odrežite komad vrpce i provucite ga kroz dio s rupicom na vrhu kuglice pa zavežite vrpcom (ako vam kuglica nema dio za vrpcom, možete smo zalijepiti vrpcom na vrh).

Napomena: Ako vam se kuglica ne može zaklopiti, samo dodajte malo tekućeg ljepljiva na rubove i tako je zaklopite odnosno zalijepite!

Vaša je kuglica gotova!

Tara Lozić, 5. a

URADI SAM

Na satu prirode

NAPRAVI SVOG DINOSAURA

Dobili smo zadatak iz Prirode da izaberemo neku izumrlu životinju, na papir napišemo podatke o njoj, napravimo model te životinje i prezentiramo razredu. Izabrala sam dinosaura i ovako sam ga napravila:

potreban pribor: aluminijska folija, glina, vruće ljepilo

Postupak:

1. Zgužvajte aluminijsku foliju u oblicima dijelova tijela vaše životinje.
2. Pomoću vrućeg ljepila zalijepite dijelove životinje
3. Uzmite glinu ili plastelin i prekrijte cijelu životinju od aluminijske folije tim materijalom i oblikujte detalje.

Vaš model životinje je gotov!

Tara Lozić, 5. a

Marino Fištek, 5. a i njegov dinosaur

Meksička umjetnost

Srca za Valentīnovo

Tjedan prije Valentinova, učenici petih razreda izradili su srca od metalnog papira, uz pomoć učiteljice Danice Bobinac na satu Likovne kulture.

potreban pribor: knjige, metalni papir, kemijska olovka i akrilne boje

Postupak:

1. Napravili smo skicu srca na A4 papiru.
2. Metalni papir stavili smo na knjige da bismo dobili mekanu površinu za crtanje.
3. Precrtali smo srce kemijskom olovkom na metalni papir.
4. Kada smo završili, obojili smo srca akrilnom bojom.
5. Kada se akril osušio, dodali smo još detalja kako bi srca izgledala zanimljivije.

Tara Lozić, 5. a

Na satu engleskog jezika

Kako izrezbariti bundevu za Noć vještica?

Učenici 5. - 8. razreda tijekom nastave Engleskoga jezika rezbarili su i ukrašavali bundeve za Noć vještica. Učenicima je pomogla učiteljica Marina Majer.

Potreban pribor: bundeva, nož, krpa ili papir za ruke, čvrsta žlica (kao za juhu), vrećica za smeće, prava ili električna lučica, zaštita za klupu ili stol

Pribor po želji: pregača, rukavice, ukrasi poput tempera, čačkalica, marker, šljokice...

Postupak:

1. Osmislite lice bundeve i nacrtajte skicu na papir.
2. Pripremite sav pribor za rezbarenje.
3. Odrežite veliki krug na gornjem dijelu bundeve, poput poklopca i podignite ga.
4. Odrežite nožem meso bundeve.
5. Žlicom izvadite sve meso iz bundeve.
6. Nacrtajte na bundevu zamišljeno lice.
7. Krenite rezbariti bundevu.
8. Svaki put kada izvadite odrezani dio bundeve, nožem odrežite viškove kako bi svi rubovi izrezanih praznina bili ravni i uredni.
9. Ako ste gotovi s rezbarenjem, dodajte ukrase po želji (krv od tempere, plastične pauke, porezotine ili nešto drugo).
10. Zapalite lučicu i pažljivo je umetnite u bundevu ili uključite električnu i stavite je unutra.
11. Poklopite bundevu poklopcem koji ste izrezali na početku.

Vaša je bundeva gotova!

Tara Lozić, 5. a

ZABAVNIK

NOVINARSKA OSMOSMJERKA

A	R	E	P	O	R	T	E	R	K	C
L	H	U	R	T	Ž	V	A	C	O	I
K	C	A	Đ	Š	Ć	O	S	K	S	R
I	E	M	N	P	DŽ	D	N	A	T	A
N	N	S	T	U	D	I	O	M	I	T
D	O	N	N	R	A	T	J	E	M	E
E	G	I	NJ	O	P	E	P	R	O	M
R	R	M	Z	LJ	V	LJ	A	A	G	I
U	A	A	J	P	Ž	I	S	A	R	S
NJ	F	T	Č	G	O	V	N	R	A	E
I	U	E	I	LJ	U	K	L	A	F	L
K	V	LJ	Đ	A	NJ	N	U	E	R	B

POJMOVI:

- tamo gdje se snimaju emisije, vijesti...
- sprava pomoću koje se snima
- osobe koje prezentiraju vijesti
- osoba koja snima
- čovjek koji intervjuira ili piše članke
- odlučuje što će voditelj odjenuti
- odlučuje kakva će biti scena
- javlja se s mjesta događaja
- odlučuje koje su vijesti važne
- sprava koja pokazuje tekst voditeljima

Dora Ćutić, 4. b

OSMOSMJERKA GLAVNI GRADOVI (16 GRADOVA)

W	Q	V	L	B	E	R	G	A	Z	T	Q	L
A	V	G	T	J	Z	I	R	A	P	L	K	M
S	K	D	A	Q	U	G	J	L	B	R	N	J
H	B	I	D	C	Y	B	M	K	Y	D	N	W
I	M	U	J	D	I	Y	L	M	R	A	B	M
N	N	L	K	E	J	R	A	J	M	Č	B	T
G	A	U	Y	U	V	D	O	S	A	V	E	X
T	R	E	L	Q	R	P	T	G	G	N	T	B
O	E	S	L	I	O	E	T	L	D	L	A	M
N	H	X	D	L	R	U	Š	W	R	O	A	L
L	E	M	S	D	I	K	T	T	J	G	P	L
J	T	O	A	M	M	A	V	X	I	Z	R	Y
Z	J	M	P	L	L	B	Y	R	V	Y	T	B

- AMSTERDAM
- BEČ
- TEHERAN
- MADRID
- RIM
- RIGA
- ZAGREB
- PARIZ
- OSLO
- SEUL
- PODGORICA
- BAKU
- BUKUREŠT
- LJUBLJANA
- KIJEV
- WASHINGTON

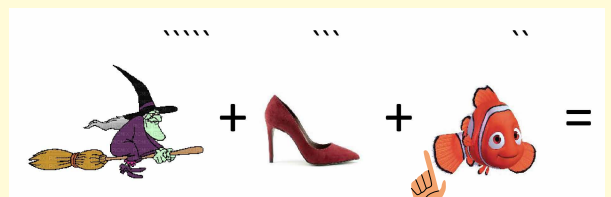
Tania Huseinčehajić, 4. b

REBUS

Tena Bešlić, 4. b

REBUS

Leona Šoić, 4. a

Dešifriraj rečenicu!

Ključ - obrnuta abeceda:

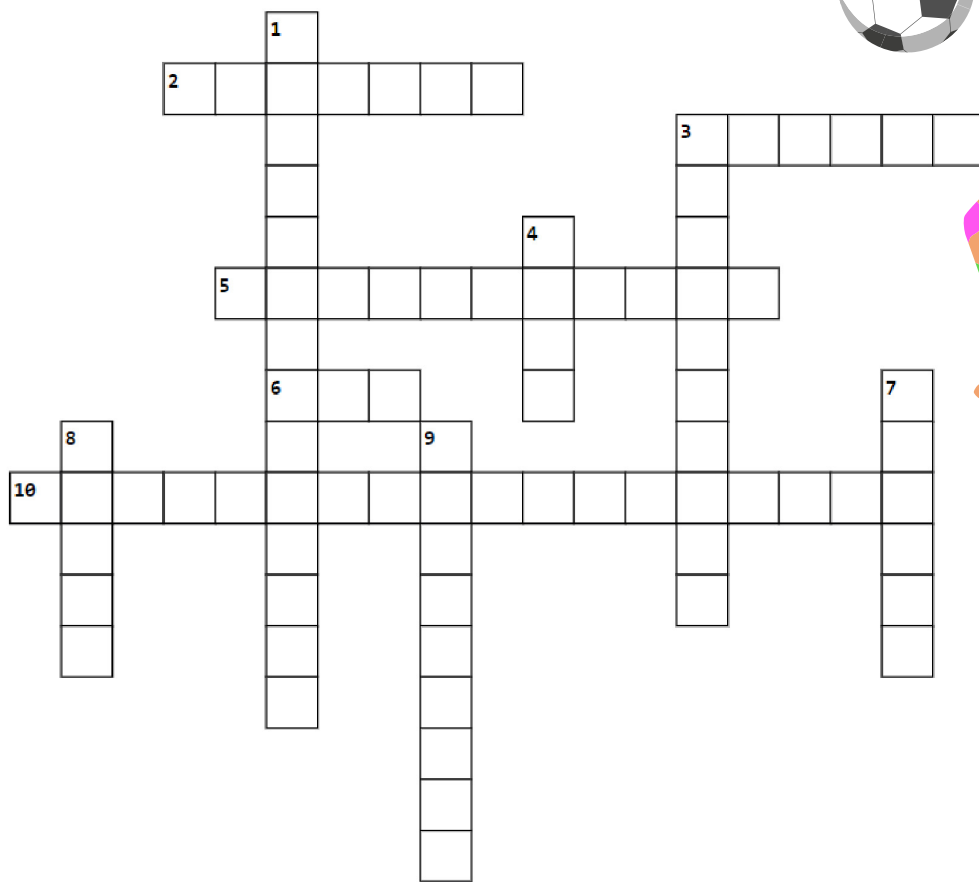
A	B	C	Č	Ć	D	DŽ	Đ	E	F	G	H	I	J	K	L	U	M	N	NJ	O	P	R	S	Š	T	U	V	Z	Ž
Ž	Z	V	U	T	Š	S	R	P	O	NJ	N	M	U	L	K	J	I	H	G	F	E	Đ	DŽ	D	Ć	Č	C	B	A

Šifra: EFDŽČŽHM M ĆM HFCMHŽĐ!

Rješenje: _____!

Lucija Čičić, 4. b

NOGOMETNA KRIŽALJKA

VODORAVNO

2. Koji je jedini igrač koji je osvojio Ligu prvaka s tri različita kluba?
3. Najteža pozicija u nogometu.
5. Kolika je duljina gola?
6. Koliko se bodova osvoji kada se pobijedi?
10. Najdalji gol u povijesti.

OKOMITO

1. Koliko je dug kazneni prostor?
3. Jedini osvajač Zlatne lopte iz Afrike.
4. Koji igrač je osvojio najviše Svjetskih prvenstava?
7. Država s najviše osvojenih Svjetskih prvenstava.
8. Koji igrač je osvojio najviše zlatnih lopti?
9. Koliko je dugačak nogometni teren?

Toma Vranić, 4. b

Na poledini:

Strip Nike Miković, 8. b koji je bio izložen u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski povodom „XXVII. Hrvatskog dječjeg festivala“.

Spas u zadnji čas

SLAP

ZAR NE POSTOJI LAKŠI PUT?
UZBRDICA JE PREVEZIKA.

MISLIM DA SMO BLIZU.

VAU!

VAU!
IDEMO
BLIŽE.

Ups!

PAZI!

HVALA!

